



► **Revoltes al Nepal**
Roda el Món // Pàgina 19
 Les protestes contra la monarquia nepalí han desencadenat diversos morts durant la setmana passada. El govern de la Índia tem que els enfrontaments s'extenguin



► **Salvem l'Empordà**
Què es cou // Pàgina 22
 Des de la Plataforma Salvem l'Empordà s'ha endegat una campanya per reivindicar l'aprovació del Pla Director Territorial que ha de regular el creixement urbanístic a la comarca.



► **L'Ovidi se'n va a Palau**
Expressions // Pàgina 24
 Un recital polític i musical al Palau de la Música ret un merescut homenatge al cantautor d'Alcoi, en els actes pel desè aniversari de l'Ateneu La Torna i la discogràfica Propaganda pel Fet!

directa

setmanari de comunicació

núm. 3 // 3 de maig de 2006

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

>>> Així està el pati // Pàgina 9

Castellar suma en sis anys setanta agressions feixistes

UN JUTGE DE SABADELL ALLIBERA UN AGRESSOR QUE ACUMULA 14 ANTECEDENTS

>>> Reportatge // Pàgines 14 i 15

Les marxes anticapitalistes del primer de maig apleguen milers de persones

Cap referència a les grans capçaleres informatives. La tònica habitual d'ocultació s'ha reproduït enguany a diaris com La Vanguardia o El Periódico. La marxa de protesta anticapitalista que des de fa anys es celebra a Barcelona el primer de Maig no va existir. Però de fet sí, des de la DIRECTA ho vam constatar, en vàrem fer fotografies i també vam fer un recompte dels i les assistents. La xifra aproximada va ser d'unes 2.930 persones. Al matí les manifestacions oficials convocades per CCOO i UGT, amb l'assistència de PSC i Iniciativa van aplegar 4.500 manifestants, tot i que l'organització va parlar de més de 30.000. Per cert a la convocatòria oficial també hi eren presents la plataforma ultradretana Ciutadans per Catalunya i el grupuscle feixista Moviment Social Republicà (MSR). La marxa anticapitalista de la tarda va finalitzar després d'un llarg recorregut al capdell de la Via Laietana. Però hi hagué un sorpresa final. Paral·lelament a la manifestació, un centenar de persones varen preparar un sopar popular enmig del saló principal de l'hotel Ritz de Barcelona. L'acte que volia commemorar l'ús com a menjador popular que tingué l'edifici durant les reapropriacions de 1936 va transcórrer amb tranquil·litat tot i les provocacions dels mossos d'esquadra. A les pàgines centrals podreu trobar un extens reportatge fotogràfic de les mobilitzacions a d'altres ciutats catalanes i d'arreu del món. Els dinars populars, les parades, els mítings i els sabotatges van ser altres formes d'expressió de la protesta.



Saló Palace de l'hotel Ritz de Barcelona mentre es feia el sopar de carmanyola la nit del primer de Maig

>>> De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Treballadores sexuals afirmen que la nova llei les esborrarà dels carrers

Als carrers centrals de Barcelona o a les carreteres locals de comarques com el Vallès o el Baix Llobregat moltes treballadores sexuals exerceixen sense el control de les màfies, autogestionant la seva feina. La nova Llei de Treball Sexual les pretén escombrar sense tan sols escoltar les seves propostes i demandes que ja han plantejat a l'administració.

>>> Així està el pati // Pàgina 9

Generalitat i Ajuntament de Berga no volen assumir cap responsabilitat en la mort d'Isanta

Les primeres sessions del judici contra els menors acusats de participar en l'assassinat de Josep Maria Isanta van tenir lloc els dies 26, 27 i 28 d'abril. A la capital bergadana s'hi va fer una concentració d'homenatge al jove que va aplegar prop de 300 persones. El clima d'amenaça contra les famílies del jove mort i dels seus amics va ser present durant la vista oral. Les entitats que s'han personat com acusació popular a la causa van voler destacar el paper passiu de la Generalitat i de l'Ajuntament de Berga durant tot el procés, sense assumir cap mena de responsabilitat pels fets. També van denunciar l'estigmatització i la persecució que pateixen per part dels mossos i del Departament d'Interior.

Editorial

Mileuristes...? Tant de bo

Darrerament, algú (segurament dos o tresmileurista) s'ha inventat aquesta nova categoria social que són els "mileuristes". En teoria es tracta de joves ben preparats acadèmicament que viuen amb poc més de 1.000 euros al mes i per això se'ls diu que són precaris i que no tenen perspectives de futur. És cert que la vida és molt cara, especialment els lloguers i això fa que aquests mileuristes hagin d'invertir més de la meitat del seu sou en un sostre per viure. Però d'aquí a que siguin "els joves precaris i sense expectatives" en va un tros llarg. En tot cas, no tindran expectatives de comprar-se un cotxe nou, l'últim assecador i planxador de cabells *wireless* o la darrera supervideo consola. Així que hauran de seguir amb el cotxe vell, el secador de sempre i el PC de fa tres anys. Això no és precarietat, això és no poder gaudir de tota una sèrie de luxes que ens estan intentant imposar com a coses necessàries per a la vida.

Hi ha moltíssima gent a Catalunya, ja no diguem a països més pobres, que cobra 800, 700, 600 i fins a 500 euros per 40 hores setmanals. Gent que ha de compartir pis amb set o vuit persones més, que ha de compartir la roba. Gent que no sap el que és un dissabte de descans o que no ha tingut mai cap cotxe ni cap PC. Els mileuristes poden anar a comprar al mercat i a les botigues del centre. Els veritables precaris són els que omplen els *mercadillos* i els Tot a 100. És indignant fer servir juntes les paraules precarietat i mileurista. Aneu a qualsevol barri obrer de Barcelona i pregunteu pels mileuristes. La resposta és la mateixa a tot arreu: "Mileuristes...? Tant de bo".

Pensem, doncs existim

Diuen que la fe mou muntanyes, però... cap a on?

⇨ Roger Costa
/directa@setmanaridirecta.info/

Diu que la fe mou muntanyes. Jo més aviat diria que les fa errar a la deriva. Creure en el que fem és fonamental però no pas decisiu. Pretendre canviar el món sense conèixer-lo, és tenir fe. Cal conèixer la realitat que volem canviar per a trobar estratègies col·lectives de canvi a llarg termini.

Aquesta qüestió, que pot semblar òbvia, es planteja avui amb tota la seva força. Perquè el món on vivim ha canviat molt i a molta velocitat en les darreres dècades; mentre, els moviments socials transformadors que pretenem canviar-lo ens seguim movent, en gran mesura, en els mateixos paràmetres de les revolucions del segle passat; vàlids per aleshores, però no pas per avui. Si bé hem avançat en la recerca de noves formes de lluita, no en la construcció de noves teories i estratègies.

La manca teòrica és important. Per començar a construir hem d'analitzar la realitat. La realitat actual és molt diferent perquè s'han produït profunds canvis en tots els aspectes de la vida.

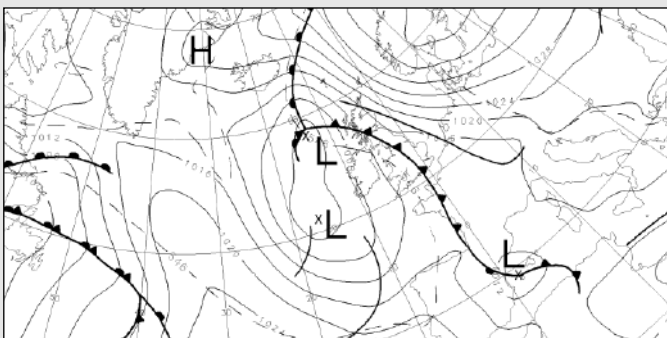
La frontera que separa l'antic i el nou món es pot fixar entre els anys 60 i 70. La vida dels anys 50, en general, arreu del món, s'assembla més a la del segle XIX, l'època moderna, medieval o fins i tot a la prehistòria, que a la vida dels anys 80. Un canvi tan radical que per trobar-ne un altre d'igual ens hem de remuntar a la revolució neolítica, quan es passa de les societats caçadores-recolectores a les agricultores-ramaderes. A mitjans del segle XX, la gran majoria de la població mundial seguia vivint de la terra, com els primers agricultors i ramaders. La indústria estava extesa, però només per determinades regions de determinats països. La sanitat, l'educació, la seguretat social, les vacances, l'oci... eren luxe

d'uns pocs. El poder de l'Estat es limitava al que la força bruta li podia proporcionar. La societat estava profundament fracturada en una petita minoria molt rica i una gran majoria molt pobre. I la cultura era eminentment religiosa, marcant les pautes de conducta social, sexual, familiar, etc. Això sí, existia una forta cultura obrera i popular. Als anys 80, trobem la mateixa situació, si fa no fa, que avui en dia: globalització econòmica; neoliberalisme, Estat-control i govern mundial; crisi social i mediambiental; i pensament únic... El pa de cada dia. El nou ordre mundial.

Què ha passat entremig? Els principals factors d'aquests canvis són el primer que hem d'analitzar:

1. **La 3a revolució industrial** i la revolució tecnològica.
2. **L'enfortiment de l'Estat** i de l'imperialisme.
3. **Derrota de la classe obrera** i "naixement" de la classe mitja.
4. **I revolució cultural** i social.

L'oratge:



Plànol de divendres 5 de maig a migdia. Es pot veure la baixa pressió sobre Mallorca.

Tornen les pluges. A partir de dijous 4 de maig al matí començaran a bufar els vents de llevant i xaloc. Una baixa pressió situada entre València i les Balears provocarà núvols densos i precipitacions que seran especialment persistents a la costa i el prelitoral, especialment el de Barcelona i Girona. L'ambient núvol i la humitat ambiental continuaran fins dissabte a la nit.

Dijous 4: Les pluges aniran avançant de sud a nord. Vents de llevant fluïxos que aniran augmentant al llarg del dia. Temperatures suaus, més fresques de dia.

Divendres 5: Continuaran les pluges a la costa, seran més intenses al prelitoral gironí i al pirineu de La Garrotxa i el Ripollès.

Dissabte 6: Les pluges minvaran i seran molt disperses, més freqüents a l'Empordà. A la resta, el cel estarà núvol, amb humitat però poques pluges.

Diumenge 7: S'obrirà més el cel. Continuaran els núvols. L'ambient, humit.

Dilluns 8: Els vents començaran a girar a ponent i garbí. Temperatures més altes.

Dimarts 9: No acabarà d'aclarir. Els ruixats de mitja tarda seran freqüents a les comarques muntanyoses del prelitorals de La Selva, el Vallès i Osona.

Dimecres 10: Seguiran els ruixats dispersos de mitja tarda a les comarques prelitorals. Ambient mig núvol en general. Temperatures suaus.

Com s'ha fet?

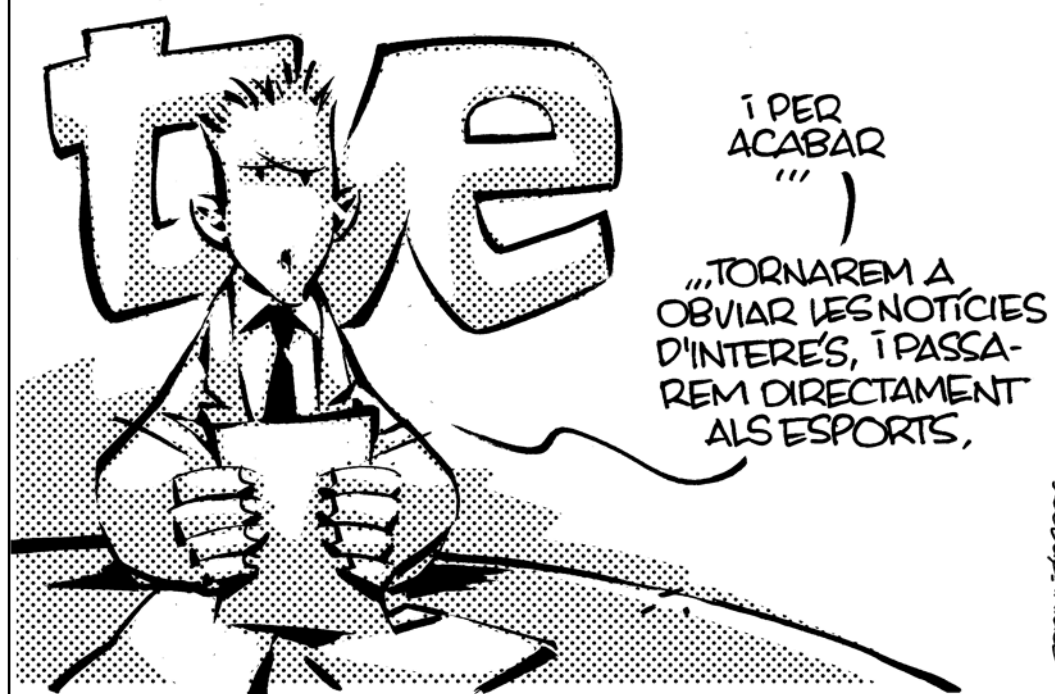
Ja van tres setmanes consecutives sortint al carrer, i ja comencem a tenir una mica per la mà els temps de totes les feines. El que no exclou, òbviament, que haguem acabat amb la precarietat perenne dels projectes col·lectius ni amb la fragilitat de l'esforç voluntari (com explicar si no que la reunió de redacció quedés deserta per la semifinal de la Lliga de Campions?). Però a pesar dels acabats d'última hora (qui fa aquell peu de foto? qui ha lliurat un article sense destacats?) tornem a estar al carrer i cada cop els tancaments són més tranquils.

Tan tranquils que no ens vam discutir ni per la confecció de la portada. Esperem que la rutina no acabi amb el debat.

I parlant de debats, vam tenir assemblea amb les corresponalsies, que en general van valorar positivament el projecte i la rebuda que està tenint a les seves respectives comarques.

Pel que fa als contiguts, esperàvem poder demostrar que la manifestació del Primer de Maig anticapitalista aplegava més gent que l'"oficial" de CCOO i UGT a Barcelona. Vam anar a comptar les dues a consciència, però no va ser així. Encara que per molt poc, els alliberats sindicals continuen sent més que les precàries rebels. Potser l'any que ve.

El racó il·lustrat



Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa i Jesús Hita

REDACCIÓ
De dalt a baix: Joana García i Laia Alsina * Impressions: Mariona Ortiz i Laia Alsina * Així està el pati: Jesús Rodríguez * Roda el món: Guillem Sánchez * Observatori dels mitjans: Pau Cortina * Espais emergents: Enric Borràs * Què es cou: Gemma García * Expressions: Roger Palà i Lèlia Becana * La graella: Berta

FOTOGRAFIA
Regino Hillera Jose Expósito, Pau Coll, Edu Bayer
IL·LUSTRACIÓ
Franchu Llopis
CORRECCIÓ
Lluís Frutuoso
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Joan Andreu Moll i Dani Montserrat
SUBSCRIPCIONS
Laia Gómez

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117



Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL 2 DE MAIG



LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- **Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

**PRECEDENTS
JURÍDICS DE
RECONeixEMENT
DEL TREBALL
SEXUAL**

2001 El Tribunal Superior de Justícia Europeu reconeix la prostitució com a activitat econòmica, sempre que es realitzi per compte propi_
2004 El Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia obliga a donar d'alta a la Seguretat Social 12 treballadores d'un local després d'una inspecció de treball_

>> La Sala Social del Tribunal Suprem ordena la inscripció d'una associació de locals de contactes per compte propi al registre de la Direcció General de Treball_

>> Com a precedent d'ordenances municipals, l'any 1999 l'Ajuntament de Bilbao va emetre la primera ordenança per a reglamentar els locals de contactes_

CATALUNYA // INTERVENCIONS MUNICIPALS I AUTONÒMIQUES ENTORN DEL TREBALL SEXUAL

Les treballadores sexuals denuncien que la llei catalana les escombrarà del carrer i no preveu les seves demandes i propostes

Joana García Grenzner
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les entitats catalanes de treballadores del sexe, suport i atenció sociosanitària rebutgen nombrosos punts de la Llei de limitació de serveis sexuals remunerats projectada per la Generalitat de Catalunya perquè, tot i reconèixer la qualitat laboral del seu treball, culmina el programa d'acció per esborrar-los de l'espai públic. La nova iniciativa reglamentarista institucionalitza la persecució de la prostitució de carrer i al marge dels grans bordells, encetada als anys vuitanta en municipis com Barcelona, afiançada amb el decret de regulació de locals de contactes de la Generalitat emès el 2002 i rematada amb mesures com l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència, en vigor a la ciutat comtal des del gener passat.

L'ordenança barcelonina, que

*Un conegut
regidor del
districte de Ciutat
Vella resumia
la màxima
d'aquesta política
urbanística:
"Si no hi ha llits,
no hi ha putes"*

sanciona l'oferta de serveis sexuals amb multes de 100 a 500 euros per apoderament de l'espai públic, preveu en l'article 41 la creació d'un Pla per a l'abordatge integral del treball sexual per als i les treballadores del sexe, en especial les persones que treballen a la via pública. El pla preveu la creació d'una agència d'atenció amb un telèfon per a emergències, derivació a recursos socials, formació i cursos de català i castellà per a immigrants. L'Ajuntament inaugura el paquet de mesures socials específiques per al col·lectiu després de dues dècades d'oferir-los únicament cursos de formació ocupacional per abandonar el treball sexual o l'accés a rendes mínimes d'inserció



Cadena humana a la ronda de Sant Antoni el mateix dia en què s'estava aprovant l'ordenança contra les dones

per a persones amb dificultats socials i econòmiques (PIRMI), tot limitant la seva acció a la perspectiva reglamentarista de control, seguretat ciutadana i normativa urbanística.

► Sense llits no hi ha putes

Des dels anys vuitanta, l'Ajuntament ha tancat nombrosos pisos i petits meublés de la zona del Raval, on s'ha localitzat tradicionalment la prostitució autònoma i no vinculada als macroprostíbuls de luxe, pel fet d'incomplir el Pla d'usos de l'espai públic. El pla els tipifica com a hostal meublé i fixa condicions com ubicar-se en carrers de més de 100 metres quadrats de separació, impossibles per al Raval. Segons diverses fonts, un conegut regidor del districte de Ciutat Vella d'aleshores resumia la màxima d'aquesta política: "Si no hi ha llits, no hi ha putes". L'obertura de la rambla del Raval, l'aplicació del Pla especial de reforma interior (PERI) i el procés d'especulació urbanística i substitució de població que viu el barri van comportar nous tancaments de meublés. Alhora, altres fonts asseguren que els responsa-

bles de l'hotel de luxe Illa Robadors, projectat dins el PERI del Raval, van exigir eliminar la prostitució als carrers adjacents com a condició per començar les obres.

► Un decret per als empresaris

El 2 d'agost de 2002, la Generalitat va emetre un decret per reglamentar els meublés i locals de contactes que els fixa obligacions horàries, sanitàries i urbanístiques, com ser lluny d'escoles o de locals per a menors; obrir de 5 de la tarda a 4 de la nit i tenir habitació, bany, bidet, dutxa, ventilació, preservatius homologats i una llicència municipal específica. A més de provocar les crítiques de grups abolicionistes, que van considerar que legalitza la prostitució aquarterada i el proxenetisme i que hi van interposar un recurs en contra per aquest motiu, el decret va portar a la mobilització dels i les treballadores sexuals, ja que no recull els seus drets. LICIT (Línia d'Investigació i Cooperació amb Immigrants i Treballadores Sexuals) va denunciar que el decret afavoria els macroprostíbuls aplegats a l'Asociación Nacional de Empresarios de Locales de Alter-

*Àmbit Dona
ha denunciat
repetidament que
els empresaris
obliguen les
treballadores a
fer-se controls,
però no posen
màquines de
preservatius ni en
controlen l'ús per
part dels clients*

ne (ANELA) i negava el caràcter laboral del treball sexual. Amb el suport de les associacions Dones Periodistes i Dones Juristes, dels sindicats CGT, USTEC i CNT, de l'espai feminista Ca la Dona i de la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, de LICIT i de la resta d'entitats de la Plataforma de Treball Sexual i Convivència (PTSC) —Monges Oblates;

Àmbit Dona; Col·lectiu de Transsexuals de Catalunya; Associació de Veïns del Barri de Ponent; Genera; Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona; Àrea de Treball Sexual de CCOO i Regidoria de Districte de Ciutat Vella— van interposar una denúncia a la Oficina de No-Discriminació del consistori. A més, el decret estipula que les persones que prestin serveis sexuals han d'estar subjectes a mesures de control sanitari i prevenció d'infeccions de transmissió sexual (ITS). Àmbit Dona (atenció sociosanitària a treballadores del sexe) ha denunciat repetidament que els empresaris obliguen les treballadores a fer-se controls, però no posen màquines de preservatius ni en controlen l'ús per part dels clients, a més de vulnerar el dret a la confidencialitat dels informes mèdics.

► "Reducció" a cop de ràtzia

En aplicació del decret, el 2004 l'Ajuntament de Barcelona va imposar a les prostitutes de carrer multes de fins a 150 euros per ús abusiu de la via pública, i elles van

Continua a la pàgina següent >>>

MARC JURÍDIC INTERNACIONAL DE LA PERSECUCIÓ DE LES MÀFIES D'EXPLOTACIÓ SEXUAL

ANY 2000

L'ONU aprova el Protocol de Palerm per prevenir, reprimir i sancionar el tràfic de persones, que destaca la necessitat de tractar dignament les persones objecte de tràfic i aportar mesures socioeconòmiques per resoldre el problema_

MARÇ DE 2005

La Comissió sobre la Condió Jurídica i Social de la Dona de l'ONU (CEDAW) aprova una resolució contra el tràfic de dones i nenes remarcant que s'han d'abordar las causes del fenomen i frena la proposta dels Estats Units de penalitzar les víctimes del tràfic_

MARÇ DE 2005

L'Organització Internacional de les Migracions (OIM) critica el doble estigma que recau sobre les dones que entren a Europa a prostituir-se, i el fet que les autoritats no els ofereixen suport, sinó que les tracten com a criminals i sovint les deporten. L'OIM va aplaudir la iniciativa nord-americana de donar un visat a les víctimes de tràfic i va animar els governs a buscar alternatives a la deportació. Segons l'OIM, un 40% de les immigrants que exerceixen la prostitució a Europa són mares solteres que troben en la explotació sexual una manera d'alimentar els seus fills_



Convocatòria de la plataforma Víctimes del Civisme a la Rambla del Raval. La problemàtica al voltant de la persecució del treball sexual també hi va ser present

>>> Ve de la pàgina anterior

recórrer al Síndic de Greuges. Mentrestant, la PTSC es reunia amb representants del districte de Ciutat Vella per mitjançar i consensuar propostes al voltant de la prostitució amb vista al Pla d'acció de districte (PAD) 2004-2007. Finalment, van acordar la creació d'ajuts per a la inserció sociolaboral de treballadores sexuals, i el PAD, que no esmenta les prostitutes dins l'apartat de dones en situació d'exclusió social, va modificar la seva llista d'objectius, tot substituint el control de la prostitució per la "reducció". Des de l'entrada en vigor de l'ordenança el 26 de gener passat, la PTSC denuncia que la Guàrdia Urbana està seguint "un estereotip de dona sense proves de l'incompliment de la normativa". La plataforma ha detectat que els agents estan

cometent nombroses vulneracions de drets, ja que no informen les dones dels motius de la multa; les escorcolen, despullen i grapegen; els roben diners; entren a les seves cases i aprofiten l'aplicació de l'ordenança per deportar les immigrants en situació il·legal. Asseguren que l'Ajuntament ha trencat el pacte amb la Regidoria de Drets Civils, que havia demanat un període de tolerància per informar les treballadores sexuals abans d'intervenir. Al febrer passat, Àmbit Dona va aconseguir que l'Agència de Protecció de Dades prengué posició contra el consistori per efectuar registres il·legals tot implementant l'ordenança.

Resposta a demandes històriques

La L lei de limitació de serveis sexuals remunerats es projecta després d'un període d'estudi en què la consellera d'Interior, Mont-

serrat Tura, ha considerat mesures com multar les prostitutes de les carreteres gironines pel fet de publicitar-se a la via pública, pro-

La PTSC denuncia que la Guàrdia Urbana persegueix "un estereotip de dona sense proves de l'incompliment de la normativa" i ha detectat nombroses vulneracions de drets per part dels agents

posta d'agost de 2004. Tot basant-se en els precedents jurídics existents a escala estatal i internacional, la llei atorga l'estatus de subjecte jurídic a les persones que exerceixen la prostitució i estableix que acordaran verbalment el tipus i el preu de cada servei amb els clients; els possibilita que lloguin locals a tercers per a aquesta activitat; anul·la el pagament de comissions a propietaris de locals i de meublés i permet que els i les treballadores sexuals autogestionin els seus propis locals. Aquests punts han rebut una bona acollida: de fet, la creació de cooperatives de treballadores sexuals ha estat una de les reivindicacions de la PTSC i d'entitats que li donen suport des de la promulgació del decret de 2002. El projecte de llei proposa també alternatives d'inserció laboral, així com regularitzar les immigrants i donar-los la residència per motius humanitaris, una altra demanda històrica de les prostitutes, que denuncien que la Llei d'estrangeria beneficia les màfies d'explotació sexual. L'any 2001, la Delegació de Govern a Barcelona va signar els

Acords de Barcelona, fruit de les tancades d'immigrants contra la reforma de la llei, que estableixen l'explotació sexual com un motiu per demanar asil polític. Malgrat això, el 2002 la Delegació va obrir un expedient d'expulsió contra dos transvestits que s'havien acollit a aquest supòsit.

Friccions al Govern

El tall reglamentarista de la llei es concreta en fets com la prohibició d'oferir serveis sexuals a la via pública, que es castiga amb multes de fins a 600 euros, fet que el Síndic de Greuges ha qualificat d'inconstitucional. Aquest punt ha generat fricció entre la consellera d'Interior i la de Benestar i Família, Anna Simó, que ha proposat la creació de zones vermelles o de tolerància permanents per a les persones que vulguin seguir treballant al carrer i finalment s'ha vingut que funcionin de forma transitòria durant la primera etapa d'aplicació de la llei. Altres mesures polèmiques són la creació d'un registre de prostíbuls, l'obligatorietat de fitxar amb DNI i de passar controls periòdics per obtenir la targeta sanitària, punt que finalment ha estat suprimit a causa de les crítiques de les afectades, segons Simó. Marina Geli, consellera de Salut, també s'ha mostrat contrària a crear una targeta sanitària específica per a les treballadores sexuals. La PTSC afirma que l'estira-i-arronsa que acompanya la redacció de l'esborrany de la llei no està comptant amb la veu de les afectades: el passat 11 de març, la Conselleria d'Interior va reunir-se amb sis entitats de la plataforma per parlar del projecte de llei sense donar-los opció a consultar la primera versió escrita. Joan Mauri, director de l'Escola de Policia de Catalunya, i Joan Guitart, de la Direcció General de Jocs i Espectacles, els ho van exposar verbalment. Mauri va arribar a dir que el dret a la seguretat i llibertat de les treballadores sexuals és tan important com el dels ciutadans a transitar per la via pública.

La PTSC afirma que l'estira-i-arronsa que acompanya la redacció de l'esborrany de la llei no està comptant amb la veu de les afectades



Anthony Gardner

MARC ESTATAL. ANY 2003

La reforma de l'article 188 del Codi penal passa a condemnar qui afavoreixi l'entrada, estada o la sortida de l'estat de persones per a l'explo-tació sexual. Segons organitzacions com Hetaira o LICIT, en aplicació de la llei s'expul-sen dones que no treballen forçades i es depor-ten les víctimes de les màfies sense oferir-los mitjans de protecció després d'atorgar-los la residència temporal per declarar contra els explotadors_

» Segons la Plataforma d'Entitats per l'Abolició de la Prostitució, un 95% de les immigrants que es prostitueixen ho fan forçades. Hetaira, col·lectiu en defensa dels drets de les prostitutes amb una trajectòria d'11 anys d'atenció a treballadores sexuals als carrers de Madrid, assegura que aquesta és la xifra de les dones en situació il·legal per la Llei d'estrangeria. D'aquestes, "un 80% ho fan voluntàriament; un 5%, sota coacció, i la resta està en situació dubtosa, sota influència de protectors o personatges tèrbols"_

» La Comissió d'Estudi sobre la Regulació del Treball Sexual és la segona creada pel Govern espanyol. L'any 2002, la Comissió va com-p-tar amb el testimoni de M. Jesús Miranda, exsotsdirectora d'assistèn-cia social a Institucions Penitenciàries. Partidària de la reglamentació, Miranda va destacar la relació causal entre immigració, il·legalitat i prostitució, així com les arrels socioeconòmiques d'aquesta opció: segons una enquesta sociosanitària, un 9% de les dones recluses el 1991 treballaven com a prostitutes abans d'entrar a la presó_

ENTREVISTA // VERÒNICA ARAUZO, TREBALLADORA 'FREELANCE' SEXUAL EVENTUAL

Crònica en primera persona

Laia Alsina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els motius que porten una persona a la prostitució i com viure o sobreviure en aquest món són algunes de les preguntes que la Verònica ha volgut respondre. Aquesta treballadora sexual ha fet una reflexió en primera persona, plantejant-se els interrogants que sovint formulen qui no coneix el món del treball sexual i, alhora, parlant sobre els aspectes que més la preocupen.

Per què ser una treballadora sexual?

En primer lloc, per la retribució econòmica, encara que no crec que sigui el que més et manté en aquesta feina, sinó que sóc una *freelance*... Realment, determines el temps que dediques a la feina i com és la teva manera de treballar.

"Si ets una 'freelance', realment determines el temps que hi dediques i com"

Aleshores, com s'explica l'explo-tació que pateix el sector?

De la mateixa manera que l'han patit tots els sectors de treball abans que els reconeguessin els seus drets laborals.

Els nostres besavis van lluitar per establir uns drets sindicals que treien de l'explo-tació i de la degeneració molts sectors socials, que blanquejaven una economia submergida molt estesa que inflava encara més les arques de qui la governava en qualsevol dels seus molts sectors. I oferint retribucions econòmiques justes i drets laborals dels quals hauríem de gaudir avui dia.



Verònica Arauzo en el moment de maquillar-se

I el problema de control de les màfies en els diferents sectors de la prostitució, com l'expliques?

Primer de tot, cal comprendre que, com en qualsevol altre sector social amb què compartim aquest problema, s'hi ha de sumar el fet que no tenim els drets reconeguts. Per tant, es complica seriosament la qüestió i augmenten els mecanismes de pressió que aquests organismes exerceixen sobre les treballadores i els treballadors del sexe.

La major part de les màfies controlen treballadores i treballadors il·legals, ja que, si en els sectors regularitzats l'explo-tació és simple, en aquest molt més. És molt fàcil apropar-se a qualsevol immigrant i preguntar-li per la situació laboral. Quant cobra? Quantes hores treballa? Quins

dies fa festa? I t'adones que, si no controla bé l'idioma, encara l'explo-ten més. No vull dir que totes, però moltes sí que són al nostre voltant.

Quina solució veus per eradicar les màfies?

En primer lloc ser *freelance*. Autocontrol del teu exercici en el teu benefici. Segon, les cooperatives subjectes a inspeccions fiscals que assegurarien la no-explo-tació i que són en un marc en què, si es detecten irregularitats, la seva clausura és molt més efectiva que qualsevol altra empresa. I tercer, que les diferents formes de reclam de servei sexual, siguin locals, clubs, bordells, etc., estiguin subjectes a contractació mercantil, amb contractes que hagin de passar un control rigorós a través del Ministeri de l'Interior. I que a

"Si en els sectors regularitzats l'explo-tació és simple, en aquest molt més"

totes les treballadores se'ls expliquin clarament els seus drets i deures en l'idioma matern de la persona en qüestió.

Defineix proxenetisme.

Crec que hi ha moltes formes de proxenetisme dins el sector, començant pels locals que tots

coneixem. Aquests establiments es queden un 50% del treball sexual... i això amb la gent que coneix i sap quins drets té... Imagina amb les qui no saben res!

Hem vist molts reportatges sobre prostitució amb entrevistes a treballadores del sector que diuen que donen la meitat de la feina que fan al local... Doncs això és proxenetisme. I també les cases de cites que es queden amb la meitat del teu servei. I el clàssic *xulo* del qual tots hem sentit parlar i que controla una o més persones. I els grans bordells... És a dir, gairebé tots els organismes que s'han creat per decorar l'ofici.

Com creus que pot desaparèixer la prostitució?

Sobretot, abolint la institució del matrimoni i promovent una educació sexual sense tabús. ☺

10
La Torna
Ateneu Independentista
de la Vila de Gràcia

10
ANYS
www.propaganda-pel-fet.com

15 de maig de 2006 21h al Palau de la Música Catalana

HOMENATGE A OVIDI MONTLLOR

localitats des de 12 euros

Venda de localitats: La Torna (Sant Pere Màrtir, 37 - Gràcia) Debarris (C/Perla, 31 - Gràcia) - Palau de la Música Catalana de dilluns a dissabte de 10 a 21h. per telèfon al 902 442 882 per fax al 932 957 208, per correu electrònic a taquilles@palaumusica.org i per internet a: www.palaumusica.org Per organització d'autocars o compra d'entrades en grup trucar al 93 872 23 23



Impressions

Juanra Rodríguez. Presoner polític català membre de l'EPPK. Zuera /opinio@setmanaridirecta.info/

RADIOGRAFIES (II) L'ona expansiva ... de la dispersió

(Article escrit el 3 de març de 2006, tres setmanes abans de l'alto el foc permanent decretat per l'organització Euskadi Ta Askatasuna)

El 3 de març de 1976, la policia va dissoldre una assemblea general d'obriers en llençar gasos lacrimògens dins de l'església de San Francisco, a Gasteiz, on hi havia congregades prop de 5.000 persones. Quan la multitud sortí al carrer, la policia va començar a disparar a boca de canó amb el tràgic resultat de 5 morts, 73 ferits de bala i centenars de diferent consideració. Aquella nit, Lluís Llach escrivia a les seves Campanades a mort: "Assassins de raons i de vides, que mai no tingueu repòs en cap dels vostres dies: que en la mort us perseguixin les nostres memòries".

Enguany, els presos i les preses polítiques basques a Zuera havien preparat un seguit de petites accions per tal d'homenatjar aquells companys, i tractant de mantenir viu aquest sentiment col·lectiu, quan dilluns 27 de febrer, un rumor telefònic que va esdevenir notícia sàdicament real ens va sacsejar: el nostre company Igor Angulo havia aparegut penjat dels barrots a la presó de Cuenca. L'anvers d'una vida sencera dedicada a la lluita.

Igor Angulo portava pres des de 1996, i des de 2001 hi era sol a la presó de Cuenca. Sol, sense cap altre company polític.



En Juanra rere els vidres de la sala de visites de la presó de Zuera

L'aïllament i la dispersió és l'aportació de guerra que el govern fa per tal de superar el

Algú pensa que es pot obrir un procés tan sols amb el compromís unilateral d'una de les parts?

conflicte històric. Una política penitenciària que mata els presos i mata els familiars de les preses: un règim dissenyat per silenciar-nos i trencar-nos; una estratègia pensada mil·limètricament per augmentar el dolor i el sofriment, i per practicar la venjança. Una represàlia descarnada dels que ens volen utilitzar com moneda de canvi. Ells, que aposten per una propaganda basada en la pantomima i la demagògia de les mans blanques. Encara són els mateixos que donaven corda als ninots assassins de raons.

Quan a les finestres de les nostres cel·les de Zuera encara

onegen les ikurrinies amb crespens negres com senyal de dol, i quan nosaltres encara estem de txape per denunciar la política criminal d'institucions penitenciàries contra l'EPPK, la realitat ens ha tornat a colpejar. El nostre company Roberto Sáinz, Baru, ha patit un atac de cor mentre portava a terme una protesta a la presó d'Aranjuez. I Baru també ha mort avui, 3 de març, 30 anys després que la policia massacrés els obrers de Gasteiz. I és que, a vegades, un pensa que sempre morim les mateixes.

Fa menys d'un mes, el socialista Ramón Jauregui declarà en

diferents ocasions que, si darrera alguna ekintza d'ETA hi hagués un mort, "tot se'n aniria en orris". S'entén que el dirigent del PSOE volia remarcar que aquestes hipotètiques condicions no es podria portar a terme un procés de pau. I jo em pregunto si seria lícit després d'aquestes declaracions tan simplistes pensar que rere la mort d'Igor, d'en Baru, tan sols ens queda el camí de la guerra. Malgrat tot, la tasca de construir un escenari nou, des del qual poder obrir les portes de la resolució del conflicte en termes democràtics, ens exigeix històrica del moment que estem llevant. Tot i així, cal qüestionar-se per què es mantenen les polítiques de dispersió i aïllament si es considera irrevocable la presència d'un mort?, potser els nostres morts no són morts?, algú pensa que es pot obrir un procés d'aquesta mena exclusivament amb el compromís unilateral d'una de les parts?

Vaig llegir alguna vegada que els records no són mai un mirall net. És per això, Baru, que avui 3 de març, tres dècades després d'aquell dia marcat de sang, i que va significar un abans i un després a la lluita de la classe treballadora, tracto de fixar el teu somriure en el meu record. És cert que lluitant contra l'ordre establert podem fins i tot morir a la punya, en l'intent. Però també ho és que els que ho accepten ja n'estan, de morts.

Igor, baru, agir eta ahore. I fins a la victòria sempre.

Olga Baselga. Fundació per la Identitat de Gènere /opinio@setmanaridirecta.info/

Metatranssexualitat: reconquerim la paraula!

El discurs "oficial" sobre la transsexualitat l'emeten, controlen i difonen persones no transsexuals. La mateixa paraula transsexual va ser creada per un home no transsexual, metge, que va denominar "homes transsexuals" a dones com Bibiana Fernández o jo mateixa, i "dones transsexuals" a homes com Niki de GH (H. Benjamin The Transsexual Phenomenon, 1966). Un detall sense importància? A ells els sembla que sí, però a nosaltres, no.

Descartada la malaltia mental, deixin-nos procedir segons el nostre criteri

És curiós que, quan les dones feministes denuncien que el discurs sobre la dona, inclosa la seva sexualitat ha estat —i encara és— controlat per homes, se les escolta. Les persones transsexuals som una minoria insignificant: quan s'ocupen de nosaltres ha de ser sense nosaltres. Si un home escrivia un llibre titulat Què és ser dona, ni li publicarien, o no s'ho prendrien de debò, o seria cruelment desautoritzat. Per què no passa el mateix amb nosaltres?

Si està clar que no som homes o dones pels nostres genitals, és lògicament impossible convertir-se en home o dona per via genital. Això s'entén i accepta amb relativa facilitat, però el discurs no transsexual (l'anomenaré "metatranssexual") insisteix a posar excepcions al que ha estat prèviament acceptat, incoherent en clares contradiccions.

Sens dubte, la majoria de les dones transsexuals ens fem una vaginoplastia. Els homes acostumen a preferir altres coses abans que la faloplastia, a causa de la



seva relativa insatisfacció, i gairebé sempre es fan una mastectomia, com a mínim. Però ni sóc més dona des que m'he operat, ni sóc menys transsexual per això. Així he nascut: dona, transsexual i lesbiana. Per sempre.

També està clar que la identitat es demostra dia a dia, segons les preferències de cadascú. No és de rebut, doncs, que ningú s'extralimiti en les seves funcions. "Zapatero, a les teves sabates" diu el vell adagi. Una vegada descartada la malaltia mental, deixin-

nos procedir segons el nostre criteri, com es fa per a qualsevol que no sigui transsexual.

La veritat del gènere és immanent, com la vida mateixa; l'error i la confusió només procedeixen dels discursos paral·lels. Recordeu Parc Juràsic: "la vida s'obre camí".

Eva Fernández. Presidenta de la FAVB

/opinio@setmanaridirecta.info/

Moviment veïnal, reptes del present, perspectives de futur

El moviment veïnal barceloní es veu interpel·lat per un seguit de temes que repassarem al llarg d'aquest article. Un tema cabdal és el de la precarietat. La futura Llei de la Dependència i la Llei de Serveis Socials de Catalunya, apunten dues reformes importants tant a nivell de l'Estat espanyol com a Catalunya. Cal que recullin dos eixos que ens semblen cabdals, la reivindicació que els drets socials de les persones siguin universals, és a dir, del mateix rang que el dret a la sanitat i a l'educació i que es financin de forma solidària amb la responsabilitat assumida per l'Estat.

L'altra llei és el Projecte de Llei de l'Habitatge, malgrat que els seus plantejaments són més tímids del que caldria representa un pas endavant en la situació que teníem fins ara. La situació actual respecte la manca d'habitatge pot ser qualificada d'autèntica emergència social. Les polítiques d'habitatge de l'anterior govern ens van deixar amb la situació actual: deficit d'habitatge social, habitatge social de lloguer pràcticament anecdòtic, preus inassolibles en l'habitatge lliure... Les repercussions d'aquestes situacions a la vida de les persones i de les comunitats són molt notables. El trencament de xarxes socials i generacionals, la pèrdua de joves i l'envelliment de poblacions, gruiques cada cop més importants de persones que viuen en situacions d'amuntegament o d'infrahabitatge. Condicions que afecten de forma especial a determinats col·lectius de característiques molt diver-

ses: dones soles amb filles i fills al seu càrrec, persones grans víctimes de l'assetjament immobiliari, joves, persones novingudes que no tenen accés a l'habitatge, tant per les condicions econòmiques i legals com per l'existència del racisme a l'hora de llogar-los un habitatge...

Amb un context social d'un estat del benestar extremadament feble, l'habitatge s'ha convertit en gran negoci per a especuladors, però també en la taula de salvació per a classes treballadores que veuen en la possessió de l'habitatge una "inversió" o una assegurança contra la precarietat. Aquest element acaba representant un parany tant pel que fa a l'endeutament de les famílies com pel denominat Nimby (No al meu pati del darrera). Veïns i veïnes que valoren l'ubicació d'equipaments i serveis als barris en funció de si es revaloritzarà el preu del seu pis o si farà caure el seu valor, donant lloc a episodis d'insolidaritat.

En urbanisme, el moviment veïnal té encara una assignatura pendent en la incorporació de la perspectiva de gènere



Durant aquest any s'ha produït un gran debat sobre la convivència a la ciutat i els usos de l'espai públic. L'ajuntament va reaccionar des d'una vessant punitiva implantant una Ordenança de Mesures per Fomentar la Convivència Ciutadana. Ja abans que aquestes ordenances es possessin en marxa, la FAVB i un conjunt d'entitats ciutadanes vàrem alertar dels riscos que suposava afrontar un tema tan complex com el de la convivència únicament des de la vessant repressora. I diem "únicament" perquè les mesures que l'ordenança preveu a nivell social no estan desenvolupades actualment. No ens agrada que la nostra ciutat sigui l'espai de gresca i vandalisme ni dels turistes de borratxera, ni del botellón, ni dels seguidors d'equips de futbol. Però tampoc

ens agrada la creixent privatització de l'espai públic amb un excés de terrasses, el lloguer de parcs públics per a festes privades o la conversió de barris sencers en parcs temàtics per a consum d'oci autòcton o de forans.

En urbanisme, el moviment veïnal té encara una assignatura pendent en la incorporació de la perspectiva de gènere. Tant pel que fa a les associacions com a la mateixa administració, sembla que l'urbanisme sigui únicament un afer d'homes. Haurem d'incorporar formes d'entendre la ciutat i la vida als nostres carrers que integrin les propostes i els punts de vista de les dones, que integrin la cura a les persones i les necessitats que d'ella se'n deriven com un afer col·lectiu i polític.

Aquest darrer any, l'ajuntament ha elaborat una nova divisió de barris que va donar a conèixer a la premsa el mes de febrer. En la seva elaboració, l'ajuntament no contempla l'opinió de les associacions ni de la FAVB. L'elaboració d'un nou mapa de barris no respon a les necessitats de veïns i veïnes. Es tracta simplement d'una decisió política. La por d'alguns barris, molt justificada d'altra banda, és que es produeixi una atomització de la participació que ens segregui i resti forces, en un moment en què les associacions tendeixen a unir esforços en eixos de treballs comuns. Estem segurs que el mapa de barris no podrà imposar-se al marge de l'opinió del moviment veïnal.

David Llistar. Observatori del Deute en la Globalització

/opinio@setmanaridirecta.info/

Activisme anticorporatiu i The Corporation

Heu vist The Corporation? És un excel·lent documental canadenc que durant tres episodis d'una hora cadascun revisa el comportament de les empreses transnacionals i les compara amb un quadre psicòpata (cruel i mentider, autointeressat, amoral, no sent culpabilitat, sap emular qualitats d'empatia i d'altruisme, trenca les lleis per arribar on li convé, etc.). El film, elaborat per gent propera als Adbusters, pren diversos casos paradigmàtics del context corporatiu anglosaxó, d'on procedeixen els gegants més reconcentrats. Tan gegants que les vendes de corporacions com General Motors superen els PIB

de països com Irlanda, Hongria i Nova Zelanda sumats.

Si haguéssim, però, de filmar un The Corporation a l'espanyola, El grupo o La transnacional ho tindriem prou senzill. De casos paradigmàtics de comportament antisocial, mentider, cruel i sense cap sentit de culpabilitat, en tenim tres de la més plena actualitat. Sobre ells, justament, s'estan aixecant grups de resistència anticorporativa que es transnacionalitzen per a ser més eficaços. És el cas de la campanya internacional contra el comportament psicòpata de la "nostra petrolera local", la REPSOL. El punt clau és l'organització de la primera ContraJunta d'Afectats/d@s REPSOL 2006, que

és la primera translació de les contracimeres a les contrajuntes als governs corporatius.

The Corporation compara el comportament de les empreses transnacionals amb un quadre psicòpata

La segona campanya, contra la que serà la megaplanta de cel·lulosa més gran del món i que enguany és conflicte regional entre l'Uruguai i l'Argentina. Darrere d'aquest enorme wàter pudent que es col·locarà lluny dels consumidors finals del paper (UE i EUA), hi ha molt de capital finès i espanyol: la ja denunciada empresa ENCE (segona paperera europea i propietat dels dos Albertos, processats per corrupció), el BBVA i 29 bancs espanyols més, i institucions públiques espanyoles com l'ICO i CESCE. La campanya és portada pels col·lectius que operen des de Qui deu a Qui?

I finalment, un embrió extremadament actual, donat que és durant aquests dies que ens plouen crits d'ajut des de Colòmbia. La protagonitza Unión Fenosa, l'elèctrica espanyola anomenada "Unión Penosa" o "Unión Feroza" entre moviments socials de Centreamèrica, Carib i Colòmbia. Fenosa ha estat vinculada per alguns mitjans a l'eliminació paramilitar d'alguns sindicalistes i activistes en resistència colombians. ¿Una altra coincidència amb el perfil psicòpata que abans esmentàvem? Estarem pendents del que passi amb FENOSA, ENCE i REPSOL. Mentrestant, les haurem de medicar a la nostra manera, de la manera que puguem.

15 de maig de 2006 21h al Palau de la Música Catalana
Amb l'actuació de: Xavi Sarrià, Miquel Gironès i Miquel Ramos (Obrint Pas), Al Tall, Feliu Ventura, Toti Soler i Lúcia Vives, Miquel Gil i Lúcia Pujol, Toni Xuclà i Jordi Vidal, Safanòria i Joan Garriga, Túmez & Sesé, La Fera Ferotge, Poetristes (amb Titot de Brams), Verdcel, i molt més.

Intervindran: Vicent Partal, Isabel-Clara Simó, Gabriela Serra, Alfred Luchetti, Família de Guillem Agulló, Arcadi Oliveres, Pep Riera...

**L'Ovidi
se'n va
a Palau**
HOMENAJE A OVIDI MONTLLOR



Navegant per la xarxa

Amebes a la xarxa

En la enriquidora tasca de navegar pels fóruns d'internet, una es pot acabar trobant amb personatges per qui acaba sentint una estranya atracció. Aquest és el cas de Satan, un agent de la policia nacional espanyola autor de grans debats i comentaris que, sovint, traspassen les fronteres del seu propi cos.

Una de les últimes aportacions d'aquest personatge diabòlic la podem trobar a *maderos.es*. El tret de sortida el dona penjant l'entrevista que el periodista australià David O'Shea feia al secretari d'Estat espanyol per a la Seguretat, Antonio Camacho. Una entrevista de la qual parlàvem al número 1 de DIRECTA i en la qual el polític reclamava "apagar les càmeres" després de ser interrogat sobre les denúncies de tortures avalades per organismes internacionals.

El seguidors de Satan no triguen atacar a la juglar del reporter. Mentre uns es disposen a denunciar els asutralians per presumptes violacions de cangurs, d'altres, com un tal Demòcrates veuen altres línies d'investigació dignes del sr. Acebes: "els australians són descendents per línia directa dels anglesos. Aleshores l'entrevistador ha de tenir tots els seus gens emparentats amb els de la gentussa de l'IRA. A més, són fills de la Gran Bretanya, i aquesta no oblida, com tampoc ho fa Austràlia la sortida de l'Iraq... a qui van a llençar les andròmines aquests aborígens de nova estirp de les antípodes australianes?"

Harrythedirty obre una nova línia: "Ara podreu comprendre a què es dediquen grups satèl.lit de l'entorn etarra i de l'entorn nacionalista català. Adifrondre mentides i més mentides fora de les nostre fronteres".

I un defensor de la llibertat, Xuancar, posa punt i final al debat amb una teoria que els companys aplaudeixen: "Tots sabem què passa de veritat amb aquests assassins infames i fastigosos. Aquestes merdes, covardes, cagones, ploraneres, sense personalitat denuncien sistemàticament tortures i maltractaments. Cada 8 hores els va a veure un jutge o un forense i és clar, s'han de justificar davant els seus haver cantat i haver-los venut Però és normal, quan un té menys valor que una ameba..."

Doncs això, animals unice.lulars...



Dos anys de ZP

Jordi Oriola i Folch
Esplugues de Llobregat

Els mitjans de comunicació il·luminen temes i els converteixen sobtadament en notícia malgrat les preocupacions ciutadanes vagin per un altre cantó. És una de les curioses particularitats del sistema tal i com el tenim muntat. Ara apunten que cal parlar dels dos anys de legislatura de Rodríguez Zapatero. Bé, mosseguem l'esquer i entrem al tema. Es fa difícil de fer una avaluació objectiva de la tasca de l'actual govern socialista, bàsicament per dos motius que, precisament, no tenen a veure amb el seu partit sinó amb el seu rival polític: per comparació amb Aznar, encara que només fos per les maneres, ja hem d'aprovar amb nota a Zapatero. Després, en l'actual bogeria en la que navega l'oposició de Rajoy, Acebes i Zaplana i el seu deliri d'arrossegar Espanya amb ells, ja torna a situar l'alumne Zapatero entre els millors de la classe. Però si hem d'avaluar el govern socialista per si mateix, la cosa canvia. Essent un ciutadà esquerres i catalanista, l'he de suspendre. No puc estar content amb la seva retallada d'un Estatut que ja havia sortit retallat del Parlament català per tal de tenir el 90% de suport parlamentari i per situar-se dins de la Constitució espanyola. Òbviament es tracta d'un Estatut millor que el que teníem en sortir del franquisme, però no canvia substancialment el marc de relació entre Catalunya i Espanya com per a justificar un nou estatut i, per suposat, no està a l'alçada de la realitat de la societat catalana. La pujada d'alguns percentatges i una minsa referència al terme nació s'hagués pogut fer amb l'actual Estatut. En matèria social i econòmica (fiscal i laboral), tret d'algunes mesures importants però "barates" (matrimonis homosexuals, violència domèstica...) no s'ha pres ni una sola mesura d'esquerres per redistribuir i no s'ha tingut valor per contrariar, encara que fos una mica, al ric entramat empresarial-financer del país.

Posicionament de l'MDT respecte el referèndum

Oficina de Premsa del MDT
Països Catalans, 30 d'abril de 2006

Volem fer uns aclariments i precisions en relació amb l'article aparegut a la pàgina 3 del número 1 de Directa: * En primer lloc, s'hi fa una suposició sobre el posicionament de l'MDT davant el referèndum sense que l'articulista s'hagi posat en contacte amb nosaltres. Fins ara no hem pres cap posició definitiva, perquè érem en la fase de debat, especialment al si de la CUA. * En segon lloc, es pronostica un posicionament pel NO de les CUP quan de moment l'únic acord d'aquesta organització és

No al pla de pensions privat per a funcionaris

Salvador Torres Serrano, Barcelona (i 28 firmes més)

El Govern central pretenia que el sou dels funcionaris augmentés menys que el cost de la vida. Davant de les protestes sindicals, la "solució" per part de l'Estat i la Generalitat de Catalunya, acceptada pels sindicats majoritaris, ha estat no donar-nos el sou que preteníem però "a canvi" obrir-nos un pla de pensions privat i dipositar-hi la diferència amb el que ens haurien de pagar! D'aquesta manera diuen que igualment cobrarem els diners, però en diferit, i a més tindrem un pla de pensions privat, cosa que alguns treballadors veuen com una seguretat enfront d'unes pensions públiques que han estat intencionalment desacreditades, quan estudis rigorosos asseguruen que les pensions públiques no perilln ans el contrari.

L'Administració no obliga els funcionaris a acceptar aquest pla de pensions, però en cas de no fer-ho, aquests diners se'ls queden els que sí participen del Fons, de manera que la gran majoria s'hi ha acollit. Teòricament ha estat un èxit... Però al nostre institut d'ensenyament secundari més del 70% de la plantilla recolza una recollida de signatures per demanar al Tripartit que, qui no vulgui el pla de pensions, pugui cobrar aquesta part del seu sou directament, i demanem als sindicats que reclamin aquest dret per qualsevol via legal: "el dret a decidir sobre els diners que hem guanyat amb el nostre treball". Alguns sindicats han signat l'acord i reben sucosos beneficis pel fet de formar part del Consell d'Administració del Fons de Pensions, però creiem que els treballadors que no volem aquests vents neoliberals tenim el dret a no dipositar, durant una pila d'anys, els nostres diners a La Caixa, gestora del fons, donat que no sabem en quin tipus de negocis els invertiran, sovint en operacions altament especulatives. I sobretot perquè pensem que introduir aquests plans de pensions privats pot acabar essent l'argument per desmuntar els plans de pensions públiques que garanteixen uns drets mínims dels quals els governs no es poden desentendre, doncs forma part de la cultura dels drets socials que tants anys, esforços i morts en ha costat d'aconseguir.

Cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info** o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

el que el passat 1 d'abril va prendre a Girona la Trobada de Representants de la Candidatura d'Unitat Popular. Amb posterioritat (el 18 d'abril) el Secretariat Nacional de la CUP va precisar que si la PDD apostava pel NO la CUP també ho faria, per evitar dues campanyes sobiranistes.

* En el fons, aquestes imprecisions són una conseqüència d'usar una única font anònima (misteriosa i no atribuïda, una pràctica que critiquem en els mitjans convencionals, com reflecteix el sintagma "font de l'esquerra independentista"). * També és molt discutible la descripció "sectors més sobiranistes" atribuïda a alguns dels defensors del NO al si de la PDD, com ara Els Altres Andalusos o Revolta Global, que ha engegat una campanya contra l'estatut amb un eslògan tan poc sobiranista i confús com "Per un No catalanista i d'esquerres. No a l'estatut de la Moncloa".

* Creiem que un dels destacats de l'article ("A Sant Jaume temen un resultat en què el no i el nul superin el si") ajuda molt poc a analitzar la realitat, ja que no passa de ser una especulació sense massa fonament: a hores d'ara cal tenir ben present que la suma del No i del nul probablement no posaran en cap moment en perill la victòria clara del Sí i, per tant, qualsevol anàlisi de la realitat ha de partir d'aquesta premissa. A Sant Jaume l'únic que poden "témer"

és una abstenció alta, però al capdavant això tampoc no aturà l'aprovació de l'estatut. * Per acabar, malgrat aquestes crítiques us encoratgem a tirar endavant amb el projecte, el qual considerem sincerament del tot necessari i imprescindible.

Que no t'enganyin, veïna mou-te i actua

Albert Mallol Baró
Membre de la Coordinadora
contra el 22@

A principis de febrer de l'any 2002 l'alcalde Joan Clos suspèn una visita a Poblenou per evitar les protestes de les veïnes, pocs dies després una manifestació aplegava 3.500 persones. Aquelles setmanes els balcons parlaven, a tot arreu hi havia pancartes contra l'especulació i el 22@. Tot això succeïa per l'aprovació del PERI Eix Llacuna que preveia la construcció de nou torres de gran alçada al llarg del carrer Llacuna i la destrucció de tallers, habitatges i històriques fàbriques. Però les mobilitzacions es van aturar, s'havia arribat a un acord entre els "únics representants del barri" i el govern municipal, ens van dir que ja no era necessari sortir al carrer. Ens van dir que s'havia arreglat tot, que les noves construccions no serien agressives, que no hi hau-

ria afectades, que es respectaria el patrimoni històric del barri. Ens van "vendre" que el 22@ s'aplicaria amb la participació de les veïnes, que s'havia acabat l'especulació, que tots els habitatges serien protegits, que es crearien milers de llocs de treball, que es protegiria el patrimoni històric de l'antic "Manchester català", que es farien tots els equipaments públics que fossin necessaris per no perdre qualitat de vida al nostre barri.

Però aquest oasi es va veure trencat quan a principis de 2005 els treballadors del complex fabril de Can Ricart van sortir al carrer per protestar contra el PERI Parc Central. Aquest pla preveia l'enderroc d'un complex únic a Barcelona, tant per la riquesa arquitectònica com pel seu teixit social de treballadors i artistes. Un any després, el teixit social de Can Ricart ha estat destruït, els tallers d'artistes i les empreses desnonades i el complex ha patit robatoris i incendis. Hem vist com s'ha iniciat la construcció de lofts de luxe i en canvi no s'ha fet cap dels pisos de protecció que ens havien promès. Estem veient com ens estant enganyant i ara volen demostrar-nos que els especuladors són els qui realment "governen" el Poblenou, per això el passat 4 d'abril van intentar cremar Can Ricart i han inundat el barri de grues, excavadores, cases enderrocades, solars i immobiliàries.

Així està el pati

• Pàgina 10
Castellar del Vallès viu des de fa anys una l'impunitat dels grups feixistes. Prop de 70 ferits i els agressors segueixen en llibertat

• Pàgina 11
La plantilla de l'empresa Braun es va concentrar a la plaça Sant Jaume de Barcelona. La incertesa del tancament de la fàbrica continua present

• Pàgina 12
La Rambla del Raval de Barcelona va viure el 29 d'abril protestes pel mobbing immobiliari i en contra de les ordenances del civisme

BERGA // CONCENTRACIONS DE SUPORT A LA FAMÍLIA DEL NOI ASSASSINAT A LA PATUM

Continuen les amenaces durant el primer judici per la mort d'Isanta

Directa Berga

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 26 d'abril va començar el judici als menors encausats per l'assassinat de Josep Maria Isanta Casellas i les agressions produïdes durant la passada Patum de Berga a la zona de barriques. Algunes desenes de persones es van concentrar (també dijous i divendres) davant dels Jutjats de Menors de Barcelona per donar suport a la família Isanta-Casellas i a la resta de persones agredides, responen a la convocatòria que s'havia fet des de la Plataforma per la Convivència i l'Assemblea de Joves del Berguedà.

Es van viure moments de tensió per l'actitud fatxenda de familiars dels encausats

El primer dia van declarar els menors encausats, que van mostrar força contradiccions i es van acusar mútuament, així com algun major d'edat, de les agressions i de l'exhibició de navalles. Un d'ells va afirmar que havia anat al concert a buscar brega, així com a mostrar el seu rebuig als que anomenaven *hippies*. Al carrer es van viure moments de tensió per l'actitud provocadora i fatxenda d'alguns familiars dels encausats. El pare d'un d'ells (C. Z.) va fotografiar les persones concentrades i va amenaçar de passar comptes a Berga. Cristina Ballesteros, matriarca del



A les portes del Jutjat de Menors de Barcelona Cristina Ballesteros amenaçava les persones concentrades

clan conegut a Berga com *els Catoños*, també va insultar i provocar, així com alguns dels menors jutjats (tots ells, en llibertat provisional) a l'entrada i a la sortida de l'edifici.

Dijous van declarar els imputats majors d'edat (en qualitat de testimonis), que van derivar la responsabilitat de les agressions cap als menors, si bé algun d'ells va acollir-se al dret de no declarar, mentre al carrer se succeïen noves provocacions de l'entorn dels agressors.

Les declaracions de testimonis (alguns, amb protecció) van co-

mençar divendres i es prolongaran durant dues setmanes. N'hi ha que ja van apuntar la premeditació de les agressions i la tardança en l'actuació policial. Al llarg dels dies i fins al 17 de maig, des dels col·lectius afectats es treballa i es demana l'acompanyament dels testimonis en el context de suport a les persones afectades i amenaçades.

D'altra banda, en paral·lel als primers dies de judici s'han fet concentracions de suport a les persones agredides a la plaça de Sant Pere de Berga, a les quals han assistit fins a 300 persones. ☺

Les diferents versions dels Mossos d'Esquadra

A primera hora del matí del 28 de maig el gabinet de premsa dels Mossos d'Esquadra informava de la mort d'un jove a Berga durant la celebració de la Patum. La primera nota enviada a les 9 del matí parlava d'una baralla entre grups que hauria acabat amb un apunyalament. La segona nota, a mig matí, explicava que una banderola independentista hauria estat la que havia provocat l'inici d'una discussió. L'estigmatització del jovent crític de

Berga per part dels Mossos va provocar que en tot moment evitessin definir les entitats organitzadores de les festes alternatives com a víctimes de l'agressió. Tant els Mossos com la consellera Tura van provar de desviar l'atenció, parlant d'una ciutat amb una excessiva presència de grups antisistema. També van pretendre posar els Mossos en el paper de víctimes de suposats grups radicals, justificant així el seu retard a assistir els agredits.

La reflexió

Fractura entre ciutadania i poders fàctics

Publicació 'El Pèsol Negre'

Tot i que la pressió ciutadana va forçar a l'Ajuntament a exercir l'acusació popular en els fets, ben aviat el seu paper es va girar contra la voluntat de les acusacions particulars, declinant l'interès de proves bàsiques en el seu aclariment, que al capdavant podien evidenciar responsabilitats institucionals. En aquest context, els col·lectius organitzadors van decidir presentar-se com a part afectada en el procés, per tal de posi-

cionar-se legalment davant de les negligències produïdes, sovint de la mà de la resta d'acusacions particulars i en oposició al paper dels advocats pagats per l'Ajuntament.

La commoció sentida ha donat lloc a la consolidació de la Plataforma per a la Convivència i de l'Assemblea de Joves del Berguedà, que han treballat per donar suport als agredits, per arribar al fons de les responsabilitats i perquè uns fets així no es tornin a produir. La fractura entre una part de la ciutadania i els poders fàctics a la ciutat s'ha fet més evident, per

la inacció de l'Ajuntament en alguns casos (suport polític i psicològic a les persones afectades) i per l'aprovació d'una ordenança de civisme allunyada de les demandes socials i aplicada d'una manera aleatòria i poc democràtica, que limita l'ús dels espais i dels béns a uns quants privilegiats. Tot plegat genera una sensació de desgovern i caciquisme. Perviu agressions, amenaces i denúncies injustificades per part dels agressors, que van intensificant les pors i impossibilitant la llibertat de moviment a algunes persones.

Edició especial d'El Pèsol Negre'

La publicació llibertària de l'Alt Llobregat i Cardener *El Pèsol Negre* ha fet una edició especial per commemorar el primer any de l'assassinat d'en Josep Maria i amb vista a l'inici del judici als Jutjats de Menors de Barcelona. Han fet 8.000 exemplars de la recopilació de tots els textos que han publicat durant l'any. També hi podeu trobar informació de l'actuació partidista de l'Ajuntament i dels interessos dels mitjans locals i del PSC de la comarca.

Els Catoños tenen un bar a la Trinitat Vella

El bar Barcelona 92, situat davant de les portes de la presó de joves de la Trinitat Vella, està regentat des de fa mesos per una de les àvies de la família dels Catoños, a la qual pertanyen nombrosos encausats. De fet, durant el cap de setmana els Mossos d'Esquadra van realitzar una operació antidroga durant la qual van escorcollar el bar. Casualment, aquesta operació ha tingut lloc durant els dies del judici.

VALLÈS OCCIDENTAL // ELS MULTIREINCIDENTS QUEDEN EN LLIBERTAT

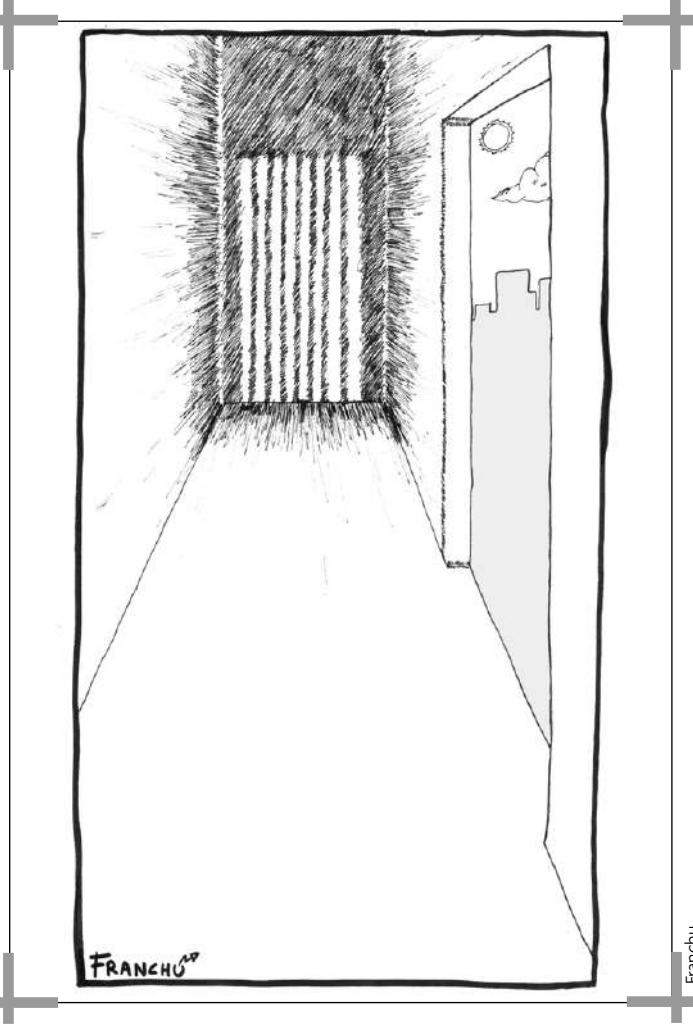
Una setantena de ferits en 6 anys per agressions feixistes a Castellar

✉ Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Plataforma Ciutadana Castellar contra el Feixisme ha estat fent recompte d'agressions des de l'any 1999, molt abans que es parlés als mitjans de comunicació de la problemàtica de grups neonazis a la localitat. Des d'aquell any s'han produït a la població desenes d'agressions de caire xenòfob i totalitari, amb una setantena de persones ferides que han hagut de rebre assistència mèdica. En diverses ocasions s'ha tractat de lesions greus provocades per apunyalaments i traumatismes al cap. Aquesta estadística, però, no figura ni als arxius del

El perfil de l'agredit acostuma a ser el d'un immigrant o de jove del teixit associatiu

consistori ni als informes de la Guàrdia Civil, ja que en moltes ocasions ni tan sols van atendre les víctimes. El perfil de l'agredit acostuma a ser el d'un immigrant o jove compromés en el teixit associatiu de Castellar. L'últim cas el coneixíem aquesta mateixa setmana, un noi, Norman, ha abandonat la població a conseqüència de les contínues amenaces i coaccions.



► **Confessen i en llibertat**
La setmana anterior, un noi d'origen guineà va rebre una brutal pallissa per part de tres neonazis. Dos dels agressors van ser detinguts i conduïts fins al Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Sabadell. Es tractava d'Abraham Fernández i Carlos, tots dos amb antecedents. Abraham ha estat detingut en 14 ocasions durant els últims set anys. El jutge

Luis Durban Sicília, que fa pocs mesos va ser traslladat a la capital vallesana des dels jutjats de Roquetas de Mar (Almeria), va decidir deixar-los en llibertat, perpetuant així la sensació d'impunitat que tenen els agressors de Castellar del Vallès. L'Ajuntament de Castellar ha estat molt criticat també per la seva postura de passivitat al voltant del clima de tensió i crispació.

En moltes ocasions s'han utilitzat des del consistori expressions com "baralles entre grups" i "bulling escolar". Als carrers i places la percepció és una altra. S'han pogut veure nombroses pintades a favor de l'expulsió dels i les immigrants. També són freqüents els

El consistori afirma que són baralles entre grups o un simple bulling escolar

simbols cèltics o les esvàstiques utilitzades per l'ultradreta. Hem de recordar que alguns dels detinguts per les agressions es van presentar a les llistes del grup ultradretà MSR a les eleccions municipals de 2003. ☹

"Tranquilos, defendemos la misma bandera"

Les relacions entre els grups de joves neonazis i alguns membres dels cossos i forces de seguretat de Castellar han estat objecte de comentaris entre el veïnat. No hi ha cap prova que ho demostrï, més enllà de la mínima persecució policial dels joves, però sí existeixen testimonis que asseguruen haver sentit membres de la Guàrdia Civil dirigint-se als joves feixistes amb expressions com "tranquilos, defendemos la misma bandera".

LA SELVA // GRUPS FEIXISTES

Joves de Cassà atemorits per un grup de neonazis

✉ Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

Des de ja fa un any a la població de Cassà de la Selva (Gironès) un grup de neonazis, dos d'ells del mateix poble i la resta veïns de Salt i Girona, intimida i agredeix els nois i noies que estudien a l'institut del poble i el jovent que es troba als bars el cap de setmana. Els fets es van agreujar fa uns sis mesos degut a la pallissa que van infringir a un jove del poble que va haver de ser atès a urgències. Davant d'aquests fets les associacions juvenils del poble, La Burxa i Els Desestructurats, van reunir-se i van decidir començar una recollida de firmes, crear mecanismes per fer concentracions en reacció a cada agressió i parlar amb l'ajuntament. En una concentració de rebuig convocada després d'un intent d'agressió i que va reunir una seixan-

A l'institut han arribat al punt d'obrir la porta de darrere perquè surtin especialment els nois i noies d'origen magribí

tena de persones, es va presentar un grup de caps rapats; en aquell moment la Policia Local va intervenir i va confiscar una escopeta de balins a un d'ells. Tot i això, des de les dues associacions es critica el paper del consistori, governat per CIU, la Policia Local i els Mossos d'Esquadra per la seva passivitat davant els actes dels joves d'extrema dreta.

Actualment, els neonazis segueixen presentant-se algunes nits al poble, malgrat que tots els bars de nit, menys un, els neguen l'entrada, i intimiden la gent jove que es passeja pel carrer. L'últim cop, una quinzena de caps rapats van desplegar una bandera amb una esvàstica i una bandera espanyola preconstitucional a un dels bars i van amenaçar la gent que hi havia a l'interior. A més a més, s'ha arribat al punt que els responsables de l'institut de Cassà han d'obrir la porta del darrere perquè sortin els nois i noies, especialment els d'origen magrebí, i així evitar que puguin ser agredits.

Davant d'aquests fets, les dues associacions de joves que organitzen les nits de la Festa Major han comunicat a l'ajuntament que, si no hi ha una actuació clara per acabar amb les agressions, es veuran obligades a deixar d'organitzar-les. La corresponència de Girona de DIRECTA ha intentat contactar amb l'Ajuntament de Cassà de la Selva, però abans de tancar l'edició encara no s'havia rebut cap resposta. ☹

FIGUERES // CASERNA DE SANT CLIMENT

Informen ara de la detenció d'uns soldats fa tres mesos per lesions a un immigrant

✉ Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els Mossos d'Esquadra van detenir dos soldats professionals de la base militar de Sant Climent Sescebes (Alt Empordà) com a presumptes autors d'una agressió a un immigrant d'origen magribí a Figueres, segons informa Europa Press.

Se'ls investiga per més atacs a indigents i immigrants de Salt i Girona

Els dos homes van ser detinguts el passat 12 de febrer després d'agredir un magribí, encara que els mossos asseguruen desconèixer si formen part d'algun grup neonazi o d'extrema dreta. A més, fonts dels Mossos d'Esquadra van descartar que cap dels dos estigués vinculat al grup Front Negre, desarticulat recentment per la policia catalana a Girona.

Tot i això, segons va informar la Cadena SER, els dos detinguts, que ja van declarar davant del jutge, estarien en llibertat amb càrrecs de lesions i xenofòbia. Se'ls relaciona a més amb altres agressions a immigrants i indigents a Girona i Salt i amb el grup autodenominat Unser Kampf (La Nostra Lluita). ☹

SES ILLES // VAGA GENERAL A L'ILLA

Un centenar d'antiavalots arriben a Eivissa per executar les obres de l'autopista

✉ Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Segons diverses fonts una important dotació d'entre 15 i 20 vehicles d'antiavalots de la guàrdia civil han arribat a l'illa d'Eivissa durant el primer de Maig per preparar l'assalt a diverses de les finques afectades per les obres de l'autopista. Un bon nombre de cases de Sant Jordi i de la carretera de Sant Antoni podrien ser l'objectiu de l'operatiu a partir del 4 de maig. Malgrat les irregularitats, l'entrada a Ca Na Palleva, una de les finques que més s'ha resistit a l'entrada de les excavadores, també es podria executar aquesta setmana. Recordem que el passat 27 d'abril es va viure a l'illa una de les mobilitzacions més grans que es recorden, amb prop de 4.000 persones concentrades a la capital en ple horari laboral, i amb moltes botigues i empreses tancades. També les escoles es varen afegir a la vaga tot i les pressions i amenaces del Consell Insular. ☹

Preu habitatge

Una gran asseguda contra els abusius preus dels habitatges. El 14 de maig s'ha convocat tothom a través d'SMS i correu electrònic. Els diaris però no n'han informat com en el cas del Botellón. A Barcelona la cita és a les 17h a plaça Catalunya.

Tres detencions

Mossos d'esquadra i guàrdia Urbana varen desallotjar i detenir 3 persones d'una casa que havia estat okupada feia 2 dies al carrer Verge del barri del Raval de Barcelona. Van carregar contra els concentrats. Ara els acusen de robatori amb força.

ESPLUGUES DE LLOBREGAT // PERILL DE TANCAMENT DE LA FÀBRICA

S'instaura la incertesa a Braun

Exigeixen a la Generalitat que eviti la clausura de la planta

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Aquesta és l'última de les mobilitzacions que han dut a terme les treballadores de Braun des que el passat 17 de març la publicació econòmica *Expansión* va anunciar el tancament de la fàbrica que té l'empresa a Catalunya i l'acomiadament de les 761 persones que hi treballen. La direcció no havia comunicat res a la plantilla. Des de llavors, la incertesa i els rumors estan generant nerviosisme a la plantilla pel futur dels seus llocs de treball.

L'empresa manté el doble joc d'amenaçar amb el tancament mentre va dient que no passa res. Paral·lelament, l'empresa ha anat reduint el nombre de productes que s'elaboren a la planta d'Esplugues, quedant-se amb aquells que tenen menys valor afegit. Segons algunes treballadores, en els últims anys, la qualitat dels materials ha baixat molt obligant un gran nombre de rectificacions.

La situació de crisi ja es va posar de manifest a mitjans de l'any 2005, però a l'octubre Braun va afirmar que descartava la deslocalització. Des d'aleshores, hi ha hagut canvis en la direcció de Braun España. Ha marxat l'antic director general que deia haver convençut els responsables del grup de les possibilitats de millorar la rendibilitat i reduir els costos. Segons el comitè d'empresa, no existeixen causes productives, econòmiques ni logístiques que justifiquin el tancament de la factoria: és altament productiva dins del sector del petit electrodomèstic, compta amb una plantilla molt especialitzada, amb un creixement constant i anual del volum de vendes i amb beneficis minvants en els últims exercicis. El 2004 va obtenir uns guanys de 59 milions de pessetes, la meitat que a 2003.

Braun és propietat de la multinacional nord-americana Gillette, que alhora forma part de la també nord-americana Procter & Gamble. Des que P&G va adquirir Gillette el gener de 2005 es van iniciar els rumors de tancament de Braun. ☺



Concentració a la Pl. Sant Jaume de Barcelona dels treballador@s de Braun

Dos mesos de mobilitzacions

►17 març. El diari *Expansión* torna a fer públiques les intencions de Braun de tancar la planta.

►18 març. Aturada general per demanar explicacions ja que no n'hi ha prou amb una carta de la direcció estatal en què s'assegura que a

Alemanya no s'ha pres cap decisió.

►20 març. El vicepresident de Braun diu que la planta ha de reduir costos de forma significativa.

►21 març. El comitè d'empresa crea un gabinet de crisi. CGT, CCOO i UGT es mantenen units.

►23 març. La plantilla sol·licita una reunió amb el conseller de Treball per a que exigeixi garanties.

►26 abril. Es duu a terme una aturada de quatre hores i una concentració de 500 treballadores de Braun davant la Generalitat.

BARCELONA // ENÈSIMA PROTESTA CONTRA LA REGIDORA DEL PERSONAL DE PARCS I JARDINS

Imma Mayol acusada de promoure la privatització

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La presidenta de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins i regidora barcelonina Imma Mayol no va poder gaudir de la Festa de la Primavera del 30 d'abril, que cada any organitza el consistori de la capital catalana. Enguany s'aprofitava la data per a inaugurar la remodelació del Parc de la Ciutadella, però els treballadors i treballadores de Parcs i Jardins també han volgut dir la seva. Una concentració d'un centenar de jardiniers ha anat seguint el comici de la regidora mentre reco-

rria el Parc, i aquest ha optat per apretar el pas i desaparèixer amb un temps rècord. Joan Clos, que també havia de ser present a l'acte, ha estat avisat de la situació i ha optat per no aparèixer.

L'acció està emmarcada en la llarga campanya que els i les treballadores municipals estan duent a terme contra el Pla d'Actuació Municipal (PAM 2004-2007) en matèria d'espais públics. En aquest Pla, l'Ajuntament ha pressupostat 16 milions d'euros per a la rehabilitació integral d'11 parcs de la ciutat i 5.6 milions més per a altres actuacions en 25 parcs més. El Comitè d'Empre-

El comici va recórrer la Ciutadella en un temps rècord i amb l'absència de Clos que havia estat alertat prèviament

sa de l'Institut denuncia que en aquestes actuacions, i en particular la de la Ciutadella, s'estan "contractant i subcontractant les grans empreses privades del sector, liciten obra pública a costa de la precarietat dels seus operaris". També denuncien que aquesta operació "prepari el terreny a un futur d'ús limitat de certs parcs i el cobrament d'entrada en alguns d'ells, com ja passa amb el Parc del Laberint", segons un comunicat que han emès. També demanen la contractació de 400 persones més, que al seu parer "es necessiten per a evitar la degradació del verd de la ciutat".

BARCELONA // AUTOMOCIÓ

RACC, 100 anys de desigualtats

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Prop de 100 treballadors del RACC es van manifestar el passat dijous durant la junta de socis compromissaris del club al Palau de Congressos de Catalunya. Els xiulets denunciaven als prop de 300 assistents la "qualitat" d'ACASERVI, empresa on treballen gairebé 400 persones que presten el servei en carretera del grup que commemora 100 anys de vida.

Segons el comitè d'empresa, no s'han escoltat les reivindicacions de millores socials des de fa més de 10 anys, però els privilegis dels directius i el seu nombre es multipliquen. La manca de diàleg del darrers quatre mesos ha obligat el personal que integra les cinc empreses del RACC a sortir al carrer mentre el club s'expandeix. ☺

LLEIDA // UNIVERSITAT

3es jornades d'educació i treball social

Directa Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Els passats 24, 25 i 26 d'abril, l'Assemblea d'Estudiants d'Educació i Treball Social de la UdL va organitzar per tercer any consecutiu, les jornades del seu camp, dedicades a les pedagogies alternatives. Amb el títol "Formes alternatives d'Educació", projectes com el Cala d'Extremadura, dedicats a la resolució de conflictes, o els del col·lectiu Buena Espina, que treballen a Jerez de la Frontera amb estudiants de secundària, van poder explicar el seu funcionament. Amb la presència d'un centenar de persones, les jornades van comptar amb les ponències de Miquel Àngel Essomba, professor de la UAB, parlant sobre les diferents corrents pedagògiques, i en Toni Verger, explicant la seva tesi sobre la mercantilització de l'educació, finalitzant amb tallers pràctics de les diferents pedagogies plantejades. ☺

Aquest PAM preveu una reiniciació progressiva dels parcs afectats fins a les eleccions municipals de 2007, i els treballadors de Parcs i Jardins ja han anunciat que es repetiran els fets de diumenge a la Ciutadella.

Per altra banda, també van aprofitar l'ocasió per manifestar-se els i les treballadores dels Serveis Funeraris municipals, que protesten per "la intenció municipal de segregar la companyia en dues empreses", una iniciativa que segons Ricardo Lahoz, secretari del comitè d'empresa, "acabarà amb la privatització dels Serveis Funeraris". ☺

BARCELONA // CIVISME

Víctimes de l'ordenança mostren a la Rambla del Raval les seves pràctiques

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Plataforma Víctimes del Civisme va tenir problemes amb l'ordenança de bon matí. Les jornades que durant tot el dissabte s'havien de celebrar a la Rambla del Raval, no van començar amb gaire bon peu. Ferran Julian, estrenant el seu nou càrrec de regidor en cap de les UPAS, va fer saber des de primera hora que els agents només deixarien muntar una taula amb informació i que intervindrien en qualsevol moment en què es vulnerés els preceptes de la nova ordenança. No

Jornades al carrer per desobeir les "normatives que volen convertir aquesta ciutat en un cementiri o en aparador comercial"

obstant, durant tot el matí el suport va anar creixent fins arribar a l'hora de dinar, on unes 200 persones van gaudir de l'àpat al mig d'una Rambla decorada amb parades informatives i exposicions. Amb la panxa plena, va començar una tarda atapeïda d'activitats prohibides per l'ordenança: un partit de vòlei, un debat d'afectats i afectades per l'ordenança, un joc gegant amb el nom de L'Oca Tòxica, diverses accions, representacions espontànies i espectacles a càrrec del col·lectiu de circ de La Makabra. A mesura que passava la tarda, la Rambla es va anar omplint de veïnat encuriós que va participar i finalment clausurar aquestes jornades al carrer per desobeir les «normatives que volen convertir aquesta ciutat en un cementiri o en un aparador comercial». ☺



Un grup de vedets del "footing contra el mobbing" penjan pancartes a les excavadores de les obres del carrer Vadoncella

RAVAL // MARATÓ PELS INDRETS EXHAUSTS D'ESPECULACIÓ URBANÍSTICA

El Footing contra el Moobing anima a la desobediència immobiliària

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un grup de vedets fent estiraments i ballant al ritme del nou Rap de la Hipoteca rebia tots aquells atletes preparats pel Footing contra el Moobing que s'agrupaven a Ronda Sant Pau, núm. 43. Dissabte 29 d'abril, a quarts de 12 del migdia, la vorera i la façana de l'oficina municipal de denúncies per assetjament immobiliari, es va convertir en el punt de sortida d'aquesta iniciativa per fer visible l'especulació al barri del Raval. Amb la traca d'inici un centenar de persones amb dorsals marcats amb dades sobre violència immobiliària, van començar el recorregut endinsant-se al «sud-est de la selva immobiliària». La primera parada va ser a les Piscines Folch i Torres on les vedets van fer una coreografia aquàtica al mig del solar. Per arribar al segon punt es va fer un petit canvi de reco-

rregut, per tal de donar suport a la Plataforma Víctimes del Civisme davant la negativa policial de permetre muntar la infraestructura per les jornades. No obstant, cap a quarts d'una es va arribar a l'edifici emblemàtic i ara gairebé enderrocat del carrer Valldonzella. La marxa va entrar a les runes i un grup d'atletes va desplegar diverses pancartes sobre les excavadores. El següent indret escollit va ser el MACBA. Els turistes que es trobaven a l'interior van poder veure i fotografiar com tot un grup d'atletes, locutor i vedets incloses, es llançaven contra les portes tancades. El resultat: un candau entre les barres i una pancarta amb el lema «Tancat per moobing i precarietat». El penúltim punt del recorregut va ser l'Oficina d'Habitatge de Ciutat Vella, on es van enganxar diverses denúncies a l'ordenança cívica i es van realitzar pintades a la façana contra l'agent públic-privat Focivesa.

Projecte de desobediència civil

El darrer spring de la marxa va començar al final del carrer Robadors, després d'haver passat pel Bar Alegria, on una veïna va explicar indignada totes les formes de violència a les que ha hagut d'enfrontar-se per tal de romandre a casa seva. Finalment, la competi-

ció va acabar a la Rambla del Raval, on cinc encaputxats amb passamuntanyes roses van anunciar una futura "Promoció d'Habitatges realment públics" dins d'un "Projecte de Desobediència Civil adherit a la Carta de Mesures contra la Violència Immobiliària i Urbanística". ☺

"Volem vivenda, bambes ja tenim"

En lloc d'organitzar una campanya de cap a peus, el Ministeri de la Vivenda ha finançat tota una campanya dels peus al cap. A finals de febrer, el Consell de la Joventut de l'Estat espanyol llançava un nou web dedicat a habitatge i joventut, «Kelifinder.com». Utilitzant l'argot madrileny i un anglicisme, M. Antonia Trujillo, devia pensar que era un bon argument per gastar 400.000 euros en una web i 70.000 euros en bambes, segons va publicar el diari El

Mundo. I és que el gran "atractiu" del portal eren les autèntiques kelifinder, un parell de bambes gratuïtes per "patejar tota la ciutat" a la recerca d'habitatge. La costosa campanya ja ha estat denunciada per diversos col·lectius, sobretot a la xarxa, que han creat portals alternatius com «www.panolifinder.com». El portal ha causat molta frustració quan, després de registrar-se, apareix una banda que anuncia: "Ho sentim molt. Ja no ens queden bambes".

BAIX LLOBREGAT // RECLAMEN ESPAIS MILITARS PER A HABITATGES SOCIALS

L'Exèrcit manté buits grans espais urbans

Guillem Sánchez i Barrull

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La realitat de les forces armades com a poder fàctic de primera magnitud a l'Estat espanyol es nota, també, en la gran quantitat de propietats immobiliàries, urbanes i rurals que han arribat a acumular. Actualment és molt segur que continuen tenint el mateix poder fàctic de sempre, però les seves necessitats han canviat, i des dels anys 80 han començat un procés de "concentració de les seves unitats", derivat de la profesiona-

lització que ha generat que moltes d'aquestes propietats hagin quedat abandonades.

A Hospitalet i Sant Boi

Això, per la seva banda, ha provocat que existeixin nombrosos moviments que malden per recuperar aquests espais per a la societat civil, lluitant contra la burocràcia i les pressions de les immobiliàries. Les darreres d'aquestes demandes es donen a l'Hospitalet i a Sant Boi, ambdues poblacions al Baix Llobregat, que tenen grans espais en desús que,

pel creixement urbanístic, han anat quedant en zones molt cèntriques de les respectives ciutats.

L'exèrcit professional ha canviat les necessitats de les forces armades

En concret a l'Hospitalet, es tracta de l'antiga caserna de cavalleria coneguda com La Remunta, situada al Carrer Major i de la que actualment només una part de les seves instal·lacions estan ocupades per l'Escola de Capacitació Agrària Equestre de la Generalitat (i que a més té previst traslladar-se a Caldes de Montbui). La segona és un antic estacionament de vehicles militars que avui té un ús testimonial i que a més aïlla els barris de Casablanca, Torrelavila i Camps Blancs de la resta de la població.

Les demandes a favor de la reconversió d'aquest terreny públic en habitatge de protecció oficial, enmig de la constant escalada del preu de l'habitatge, ha portat al grup d'ERC al Congrés espanyol a fer dues proposicions no de llei demanant-ne la cessió per part del Ministeri de Defensa als respectius ajuntaments. En la motivació de les proposicions es cita l'anomenada "Operación Campamento", que va suposar la recuperació de nou milions de metres quadrats de terrenys militars per part de la vila de Madrid. ☺

CATALUNYA // PARTIDARIS DEL NO I DEL NUL S'ORGANITZEN

Guia per rebutjar l'Estatut

✉ **Roger Palà**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els sectors crítics amb l'Estatut d'autonomia aprovat pel Congrés espanyol comencen a ensenyar les cartes de cara a la campanya del referèndum, que se celebrarà amb tota seguretat el 18 de juny. Aquesta és una guia de les diferents opcions contràries a l'Estatut de la Moncloa des de l'esquerra i el sobiranisme.

La Plataforma pel Dret de Decidir

La diversitat d'opinions de les més de 200 entitats que en prenen part ha fet que hagi optat per una solució diplomàtica: donar suport a totes les formes de rebuig a l'Estatut, ja sigui a través de l'opció del no, el vot blanc o el vot nul. Així ho va decidir el 24 d'abril en assemblea. Menys l'absència i el sí, tot val.

Coordinadora Unitària per l'Autodeterminació (CUA)

Les organitzacions de l'esquerra independentista (Endavant, Maulets, CAJEL, Alerta Solidària, CEPC...) agrupades entorn de la CUA, van decidir el passat dijous 27 d'abril demanar el no al referèndum. "Hi ha una important part de la societat catalana que vol superar i trencar amb el

marc autonòmic que subordina i divideix el nostre país, i aquest sector té una excepcional oportunitat per a fer-se sentir el 18 de juny", expliquen en un comunicat. "Votar no és l'eina més efectiva".

Campanya Diguem No

Davant la impossibilitat de fer una campanya nítida pel no des de la Plataforma pel Dret a Decidir, els sectors més sobiranistes d'aquesta –Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL) o Revolta Global, entre d'altres– han confluït amb la CUA en la campanya Diguem No, que dijous 4 de maig farà públic el seu llistat d'adhesions, al que és previsible que també s'hi afegeixin les JERC, contràries a la línia de la direcció d'ERC, partidària del vot nul.

Campanyes pel vot nul

Al marge del que pugui fer ERC, de moment s'han presentat dues campanyes que aposten pel vot nul com a forma d'oposició a l'Estatut. Per una banda hi ha la campanya "Vota lliure, vota independentència", impulsada per diverses entitats com l'associació Josep Narcís Roca i Farreras, el col·lectiu 1714, l'editorial El Llamp o el col·lectiu editor de la revista *Userda*. Busca convertir el referèndum en un plebiscit per la

independència, repartint butlletes amb el lema "Vull la independència de Catalunya". Aquesta explícita reclamació obligarà a posar al capdavant de l'agenda política el nostre dret de decidir el futur del poble català", expliquen en un manifest.

La Plataforma pel Dret a Decidir dona suport a totes les formes de rebuig a l'Estatut

Per altra banda, el 24 d'abril es va presentar en societat la Plataforma Vota Som una Nació. Impulsada per entitats com la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes, l'Associació Catalana de Professionals o la Plataforma per la Llengua; aquesta plataforma farà una campanya pel vot nul en la línia d'ERC i realitzarà un gran acte polític al Palau Sant Jordi el 19 de maig on repartirà paperetes amb el lema "Som una nació".

ERC i les JERC

La direcció del partit i els sectors més institucionals estan pel vot nul com a fórmula que els permeti manifestar el seu rebuig sense trencar el govern tripartit i sense coincidir amb el PP. Malgrat tot, les bases i la intel·lectualitat del partit –com el sociòleg Salvador Cardús o el periodista Vicent Partal– han començat a manifestar-se clarament pel no. La pressió de les JERC –que també demanen el no– i de determinades federacions territorials ha fet que finalment ERC s'hagi manifestat a favor "perferentment" del vot nul, però segueix considerant "legítimes" totes les formes d'oposició a l'Estatut, inclòs el vot negatiu. De fet, dos membres del govern català, el conseller de Turisme, Josep Huguet, i el de Governació, Xavier Vendrell, han sortit en defensa de les JERC perquè recull "part del sentiment de la militància del partit". El 2 de maig, amb l'edició de *DIRECTA* ja tancada, les bases d'ERC havien de donar la seva opinió en la matèria, en unes assemblees territorials envoltades de confusió –no ha quedat gaire clar si seran vinculants o només informatives– i la decisió definitiva se sabrà després del consell nacional del partit, el 6 de maig. 

SUECA // ENSENYAMENT

L'Alternativa Estel i la CEPC es fusionen

✉ **Enric Borràs Abelló**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El procés de confluència entre la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC) i l'Alternativa Estel, que va començar fa més d'un any, va culminar dilluns 1 de maig en la fusió de tots dos col·lectius. En una assemblea conjunta a Sueca, a la Ribera Baixa, més de 170 militants de totes dues organitzacions es van reunir de dissabte a dilluns per acordar les línies generals, el funcionament i l'estructura del nou Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans.

Tot just el pont de l'1 de maig d'ara fa sis anys es va crear la CEPC, resultat de la confluència entre l'Assemblea d'Estudiants Nacionalistes (AEN), del País Valencià; el Bloc d'Estudiants Independentistes (BEI), present al Principat i a les Illes, i l'Associació Catalana d'Estudiants (ACE), de la Catalunya Nord. Des de llavors, l'Alternativa Estel i la CEPC havien treballat per separat fins al punt de convertir-se en dues de les

Aquest cap de setmana han creat a Sueca el nou Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans

organitzacions estudiantils més fortes i presents a les universitats dels Països Catalans. Si bé és cert que també havien col·laborat en alguns centres educatius i havien fer campanyes plegades, tot i formar part d'un mateix espai polític i tenir uns objectius similars havien arribat a mantenir posicions molt diferenciades en la manera com s'havia de fer la lluita estudiantil. Ara, juntes, es converteixen en l'únic referent en el món de l'ensenyament de l'esquerra independentista, i en el sindicat d'estudiants amb més presència a les aules de la majoria d'universitats del país.

Ja feia mesos que l'Alternativa Estel i la CEPC convocaven actes, emetien comunicats i feien accions i assemblees conjuntes, però una de les primeres mobilitzacions on participaran com un sol sindicat és la jornada de lluita contra la mercantilització de l'ensenyament convocada per organitzacions estudiantils de tota Europa l'11 de maig.

En el marc de la mobilització europea, des del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans ja han convocat actes de protesta a més de 25 poblacions del país. 

Més informació:

• www.alternativaestel.org
• www.coordinadora.net

EUROPA // UNIVERSITATS

Jornada europea contra la mercantilització de l'educació del Pla Bolonya

✉ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Des de la Plataforma Mobilitzadora en Defensa de la Universitat Pública volen afegir-se la jornada de mobilitzacions convocada arreu del continent europeu pel proper 11 de maig.

Denuncien les actuals reformes universitàries que, que sota el paraigua del Procés de Bolonya, s'estan duent a terme a les diverses universitats europees.

Segons afirmen al seu comunicat: "L'Espai Europeu d'Educació Superior ha estat dissenyat per a ser subordinat a interessos mercantils de corporacions multinacionals, les quals han influït decisivament a impulsar una reforma de l'Educació Superior a la seva mesura: elitització, mercantilització i privatització."

També afirmen que aquest procés de Convergència Europea, doncs, "és una ofensiva capitalista i neoliberal que suposa una agressió als drets dels i les estudiants i les comunitats en que s'inscriuen."

Demanen la paralització del Procés de Bolonya, l'increment de la despesa pública en educació, més beques i la possibilitat de compaginar-se amb el món laboral.



La "fiesta nacional" no diverteix a ningú

Crítiques al PSC per les curses de braus

✉ **Gemma García**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La primera cassolada contra les pràctiques taurines davant la seu del PSC (Partit Socialista de Catalunya) a Barcelona va tenir lloc dijous passat. L'Associació Animalista Allibera –organitzadora de l'acte– havia previst repetir aquesta acció el 3 i 10 de maig. Però després de la voluntat manifestada pel PSC de reunir-se amb diverses associacions de defensa dels animals, les properes cassolades han quedat ajornades en espera del resultat d'aquestes converses. En aquesta reunió es tractarà, presumiblement, la posició dels socialistes catalans

davant de la proposta d'Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya de modificar l'actual Llei de Protecció dels Animals. Aquesta modificació passaria per abolir les curses de braus a Catalunya, o el que és el mateix, que el PSC acceptés les esmenes presentades per les altres dues formacions del tripartit. Joan Clos es va declarar, temps enrere, contrari a la prohibició d'aquest

S'han presentat 549.000 firmes per prohibir les curses de braus

tipus de pràctiques taurines al·legant que era partidari que "l'evolució de la societat estableixi les tendències". En resposta a aquestes manifestacions, Cristina Pérez, vicepresidenta de Libera contestava en referència a les "tendències" a les quals apel·lava Clos, que "si el que es vol és saber què és el que estableix la societat catalana, només hem de fixar-nos en les 549.000 firmes presentades al Parlament, moltes d'elles de votants del PSC, exigint la prohibició de les curses de braus". Caldrà esperar el resultat de les converses entre els tres partits del govern, per veure si s'imposa el criteri de Joan Clos o si el PSC s'ave a pactar amb els seus socis. 



PEUS DE FOTO

A les tres imatges de dalt tenim els preparatius de les celebracions a diversos llocs del país, respectivament Lleida, Barcelona i Cornellà de Llobregat.

Sobre aquestes línies podem veure l'ofrena floral que la Intersindical-CSC va fer al monument a Francesc Layret i el míting del CNT a Arc de Triomf, on destacaven els treballadors en vaga de Mercadona. A l'esquerra la capçalera de la manifestació de CGT a la mateixa ciutat.

A la pàgina de la dreta tres detalls de la manifestació MayDay i dues de les accions que s'hi van realitzar: tapiat d'una oficina immobiliària i enforcament d'un ninot que simbolitza un ric.

La última és del sopar popular al Ritz de Barcelona.

fotografies de:

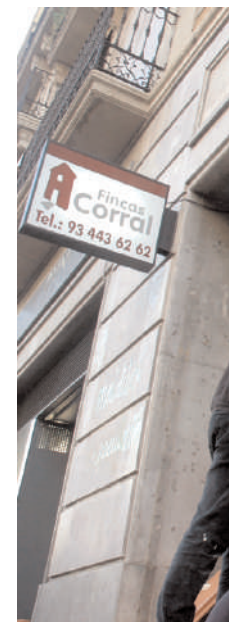
Guillem Valle, Samuel Rodríguez, Terras de Ponent, Agustí Pardo, Miguel Miralles, Eloy de Mateo, Laia Gilabert i Edu Bayer

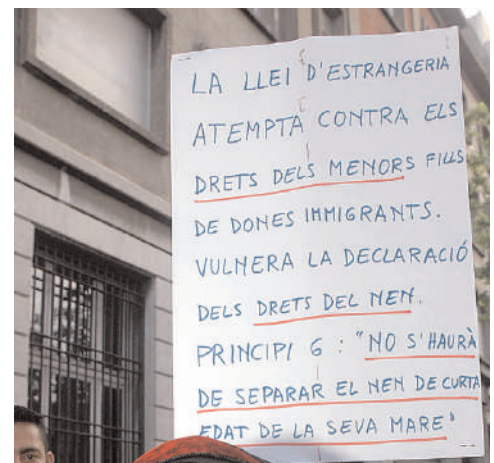
Com cada
dors reiv
tació. El
l'Havana a Mani
la Duquesa d'A
d'actes amb tot
per la seva radi
Estats Units, ún

Als Països C
de les manifes
cop més, de la
nir 4.500 perso
xifrar els orga
dinars i accion
ritzar-se amb e
una bicicletad
als anys 70 va
dell, Alacant, l
Girona, Valèn
no ens han arr

L'acte més
cada a Barcelo
la ciutat recla
que probablen
carietat, amb
Durant el reco
fou, sens dubte
marxa que tot
majoria de mit
Però pel qu
ció, encara qu
dant que aque
més de mitja h
ce de l'hotel i
piano de cua t
nerviosisme ex
dra, que van in

Reinventant el Primer de Maig





any s'ha celebrat arreu del món el dia en que els i les treballadors vindiquem el dret a lluitar per un món sense opressió ni explotació. A l'Àfrica, citant a Durruti, "que duem als nostres cors". Des de la, d'Andalusia (on els jornaleros del SOC van ocupar una finca de Albuja) a París, milions de persones van sortir al carrer en milers de tipus de format i d'orientació ideològica. Segurament destaca la massiva protesta dels immigrants llatinoamericans als països del món on no se celebra el Primer de Maig.

A Catalunya també van ser nombroses les protestes. Al marge de les manifestacions "oficials", convocades pels sindicats signants, una nova reforma laboral (i que per cert a Barcelona van reunir-se, comptades per DIRECTA, en lloc de les 30.000 que van convocar els organitzadors) han estat moltes les bicicletes, cercaviles, i celebrades ja des dels dies previs. A Igualada van solidaritzar-se amb els acomiadats de SEAT i els vaguistes de Mercadona amb una manifestació, a Cornellà van recordar el conflicte de LAFORSA, que va commocionar la població i també hi va haver actes a Sabadell, Mallorca, Perpinyà, Gramanet del Besòs, Castelló, Lleida, i a diversos punts de Barcelona i altres que segurament no es poden comptar.

La manifestació multitudinària va ser la manifestació anticapitalista convocada per la tarda. 3.000 persones van recórrer el centre de Barcelona demanant la "precarietat zero", i van travessar el barri del Raval, fent visible una de les imatges més típiques de la precarietat: les seves bosses d'immigrants, pobresa i especulació. Al llarg del recorregut es van realitzar diferents accions, la més treballada va ser el tapiatge d'una immobilitat a Ronda Sant Antoni. Una acció que la seva visibilitat i rellevància no ha aparegut a la gran majoria de comunicació.

Després de les accions la més espectacular va ser la recuperació puntual, de l'Hotel Ritz com a menjador popular, recordant-hi havia estat la seva funció durant l'estiu del 36. Durant la nit un centenar de persones es van instal·lar al Saló Palau, van treure les carmanyoles i es van posar a sopar al so del rock. Poc després, a les 12 hores, es va convertir en un espontani. No hi va haver detencions tot i el presentiment entre alguns dels antiavalots dels Mossos d'Esquadra de intentar retenir un dels participants.



BARCELONA // ENCONTRE INTERNACIONAL CELEBRAT A LA UNIVERSITAT DE BELLATERRA

El Tribunal Popular de la Soja condemna els governs i les corporacions transnacionals

Àlvaro Porro

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Universitat Autònoma de Barcelona es va celebrar el passat dimecres 26 d'abril un tribunal popular de la soja. L'objectiu d'aquest tribunal organitzat per Veterinaris sense Fronteres i el Centre de Recerca i Informació en Consum (CRIC) era visibilitzar les conseqüències que produeix el monocultiu de soja. El jurat del tribunal popular estava integrat per Arcadi Oliveras, president de Justícia i Pau, Miren Etxezarreta, professora de sociologia i Irene Maestro de la UB. Com testimonis van participar Frei Sergio de

*Hi participaren
Arcadi Oliveras,
Irene Maestro
i Miren
Etxezarreta*

la direcció nacional de Via Campesina Brasil i diputat del Partit dels Treballadors, Jorge Galian, dirigent del Moviment Agrari i Popular de Paraguai i Javiera Rulli, del Grup de Reflexió Rural d'Argentina, que van exposar un panorama de conseqüències bastant similar en els seus respectius països. Javiera, en el seu testimoniatge, va



Tribunal Internacional contra la Soja Transgènica, a l'UAB Barcelona 26.04.06

explicar com Monsanto actuant com a "camell de pel·lícula": va regalar la seva llavor transgènica i va patrocinar els herbicides fins a generar una dependència que li permetria contaminar tot Sud-amèrica. Avui dia, l'ús indiscriminat dels agrotòxics que necessiten aquests monocultius provoca a les poblacions rurals malalties com el càncer, la leucèmia i altres malalties poc comunes de la sang. Jorge, de la comunitat de Tecojoga, va narrar com l'expansió de la soja

transgènica a Paraguai es fa en molts casos a costa de terres camperoles. D'aquesta manera causa una onada creixent de violència i corrupció, així com un augment de la pobresa i la desigualtat.

► **S'implanta com a monocultiu**
Frei Sergio va explicar com la soja havia passat de ser un cultiu més dins d'un sistema de policultius al sud de Brasil a ser un monocultiu invasor que desencadena tot un seguit de conseqüències socials i

*Els hàbits de
consumir carn,
ous i llet
augmenten la
demanda de soja*

ecològiques molt greus de la mà de les corporacions dels agronegocis. El fiscal de Veterinaris sense Fronteres va presentar com, al Principat,

una de les regions de major importació a nivell mundial d'aquest model, la soja significa intensificació de la ramaderia i especialment l'expansió de la indústria d'engreix porcina. Es tracta d'una activitat que no crea un teixit rural ramader però sí que causa un gran impacte ecològic especialment a l'aigua. Des dels ciutadans consumidors també es va fer palès un sentiment aparentment contradictori que els feia veure's, d'una banda, víctimes d'un model agroalimentari que genera una dieta insana i un desequilibri territorial; i per una altra banda, culpables d'un hàbit de consum de carn, ous i llet que alimenten la demanda de soja. No obstant això, van optar per reconèixer-se més com a actors que podien transformar, a través de cooperatives de consum, el replantejament d'hàbits de consum, sistemes com la ramaderia ecològica, etc. Davant d'aquests greus testimoniatges, el jurat va decidir condemnar la Unió Europea, els governs espanyol i del Principat, els països productors de soja i totes les corporacions involucrades en la cadena agroalimentària. En particular, es va ressaltar que les negociacions de la PAC havien de garantir una agricultura que afavorís els petits productors i en què l'alimentació no podia ser tractada com una mercaderia, de manera que calia excloure l'agricultura de l'Organització Mundial del Comerç. ◻

CATALUNYA // REMODELACIONS A LA GENERALITAT I EL CONSISTORI BARCELONÍ

Nadal i Hereu guanyen més poder

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els sectors més durs en les matèries urbanístiques i de seguretat han guanyat poder a les remodelacions dels governs de Catalunya i Barcelona. Ja des de feia mesos la cúpula empresarial estava presionant a la direcció del PSC per aconseguir treure de la conselleria d'Habitatge a Salvador Milà. Els estudis d'impacte ambiental i les propostes d'expropiació d'habitat-

*S'havia de posar
al Departament
de Medi Ambient
un polític més
pactista dins
d'Iniciativa*

ge abandonat havien estat considerades una provocació. Davant d'això, Joaquim Nadal, conseller del departament d'Obres Públiques (el més poderós dins de la Generalitat) després de reunir-se amb la Cambra de Comerç va tenir clar que s'havia de posar al Departament de Medi Ambient un polític més pactista

dins d'Iniciativa. Un polític que hagués tingut responsabilitats dins del món municipalista, acostumat a negociar amb grans inversors i empreses constructores. Així ho va comunicar a Pasqual Maragall. També incomodava la figura de Carretero —conseller de Governació—, per la seva postura clarament contrària a l'Estatut aprovat a Madrid. La remodelació també es va aprofitar per fer fora a Caterina Mieras i Antoni Siurana, dos consellers molt criticats dins del món de la cultura i la pagesia respectivament, principalment per la seva inoperància a l'hora de defensar els sectors de la seva competència.

► **Arriben els més pragmàtics**
Després de llargues discussions dins de les cúpules d'Iniciativa i ERC, els homes escollits foren Francesc Baltasar i Xavier Vendrell. El primer va ser alcalde de Sant Feliu de Llobregat durant 21 anys, amb una llarga experiència en negociacions sobre plans urbanístics i requalificacions de terrenys. Xavier Vendrell va saltar a les pàgines dels grans mass media durant les últimes setmanes. Se l'acusava de ser l'autor de les cartes enviades a treballadors de la Generalitat demanant donacions de part del sou a ERC. Per cert una actua-

ció que amb més o menys transparència fan tots els partits.

► **Rafael Nadal a El Periódico**
La família dels Nadal també ha vist incrementat el seu poder dins del panorama mediàtic català. El fins ara director d'El Periódico de Catalunya, Antonio Franco, deixava el seu càrrec dimarts passat. El seu lloc l'ha passat a ocupar Rafael Nadal, germà del portaveu del govern Joaquim Nadal. Altres germans de la saga també controlen importants empreses de Girona.

► **Reestructuració a Barcelona**
Joan Clos va aprofitar la remodelació per aclarir l'organigrama del PSC a l'ajuntament de Barcelona. Jordi Hereu, responsable polític de la guàrdia urbana (amb fites tan destacables en el seu currículum

*Ferrán Julián
comandarà les
UPAS, un dels
cossos policials
més denunciats
per maltractes*

com la càrrega i les pallisses contra els campistes del 0,7% a la Diagonal de Barcelona), ara passa a ser el portaveu del govern municipal en substitució de Ferran Mascarell. Mascarell marxa de l'ajuntament per substituir Caterina Mieras. Hereu també serà el president del districte de Gràcia i guanyarà punts per la seva fidelitat a Xavier Casas i Joan Clos. Els noms que varen quedar fora de la llista de càrrecs a les passades eleccions municipals, ara podien ser recol·locats. Així ha passat amb Ferrán Julián, exprofessor de l'escola Ignasi Iglesias de Sant Andreu de Palomar i responsable polític del desallotjament d'El Palomar, centre social que va funcionar entre els anys 1997 i 2003. Ara serà el nou cap de la guàrdia urbana, en substitució de Jordi Hereu. Per tant també comandarà les UPAS, un dels cossos antiavalots més denunciats per maltractes i tortures de tota Europa. Els també socialistes Albert Batlle i Carme San Miquel no han recuperat càrrecs a l'ajuntament perquè ja varen ser col·locats al govern de la Generalitat ara fa 2 anys i mig. Albert Batlle com Director General de Presons i Carme San Miquel com a delegada de Montserrat Tura a la demarcació de Barcelona. ◻

Acció silenciada

Duran un partit de tennis Rafa Nadal a l'Open Godó, una noia va saltar a la pista i es va encadenar a la xarxa en solidaritat amb els 660 acomiadats a SEAT el desembre. L'acció prenia rellevància per ser aquesta empresa patrocinadora del torneig. No sols cap mitjà del Grup Godó va publicar els fets, el que podria resultar previsible, sinó que no va sortir en gairebé cap mitjà

Homofòbia

Un guarda de seguretat va expulsar per la força i amb clares connotacions homòfobes una parella de gais d'una discoteca de Girona. Des de la Comissió Unitària pel 28 de Juny de la capital de l'Onyar han emès un comunicat convidant a tothom a denunciar aquest tipus de fets a comissaria o als jutjats, ja que es tracta d'un delicte penal.

Mossos apunten

Els mossos d'esquadra han realitzat un informe en el que apunten a 200 joves de Barcelona com a membres de grups antisistema radicals. Aquest informe possiblement serà filtrat a la premsa els propers dies. Assenyalen a okupes i anarquistes com a objectius a perseguir, ja que els consideren grups violents.



Presentacions

4 de maig **Barcelona, Vallcarca** (Ass. Cultural La Reina d'Àfrica, c/ Bolívar) 20 h
5 de maig **L'Hospitalet de Llobregat** (Ass. Waslala, c/ Pins, 39) 20 h
11 de maig **Mataró** (Llibreria Robafaves, c/Nou, 27) 19.30 h
12 de maig **Santa Coloma de Farners** (Ateneu Selvatge) 19 h
13 de maig **Ripoll** (Sala Abat Sant Just, Pl. Ajuntament, 3) 19 h
2 de juny **Felanitx** (Sala Recreativa) Hora per confirmar
3 de juny **Palma** (Bar Es Pinzell) Hora per confirmar
10 de juny **Sant Celoni** (Casal Independentista Quico Sabaté) 19.30h
16 de juny **Maó** Lloc i hora per confirmar
24 de juny **Ponts** (Bar Canari) 19h

Si esteu interessats en organitzar una presentació del projecte al vostre barri o vila us podeu posar en contacte amb nosaltres a: internacional@setmanaridirecta.info

Punts de venda

La distribució de DIRECTA, la fem mitjançant una distribuïdora, que s'emporta un percentatge de les vendes, i, als llocs on aquesta no pot arribar, l'hi enviem per missatgeria. Els punts de venda també s'emporten un percentatge. Alguns, però, ho donen al setmanari. A més dels punts que surten a sota, hi ha un seguit de punts de venda que s'aniran incorporant progressivament, en la mesura de les nostres possibilitats. Si voleu ser punt de venda o sabeu de llibreries, quioscos o locals on creieu que voldrien tenir el setmanari, truqueu-nos o envieu un correu a distribucio@setmanari-directa.info.

Balaguer Antiga Estació Renfe Noguera Ribagorçana, 2 // **Barcelona** Gàbia de Paper Marià Cubí, 26 | **Cap i Cua** Torrent de l'Olla, 99 | **La Torna** Sant Pere Màrtir, 37 | **Infoespai** Plaça del Sol, 19 | **Cat Guinardó** Plaça Guinardó, 13 | **Ítaca** Pallars, 230 | **Cus-Cus** Rambla Poblenou 77 | **Ona** Gran Via, 654 | **Rocaguinarda** Xiprer, 13 | **Pròleg** Dagueria, 13 | **El Lokal** Cera, 1 bis | **La Rosa de Foc** Joaquín Costa, 34 | **Medios** Vallldonzella, 7 | **1917** Pintor Fortuny, 30 | **Tartessos** Canuda, 35 | **Quiosc Canuda** La Rambla | **Quiosc Colom** La Rambla | **Quiosc Santa Mònica** La Rambla | **La Ciutat Invisible** Riego, 35 | **Terra d'Escudella** Premià, 20 // **Bellaterra** UAB Kioskiero Plaça Cívica // **Berga** Llibreria Quatre Cantons Pl. Ciutat, 12 // **Caldes de Montbui** Llibreria Ginesta Pl. Moreu, 12 // **Cornellà de Llob.** El Grillo Libertario Llinars, 44 // **Girona** Llibreria 22 Hortes, 22 | **Les Voltes** Plaça del Vi, 2 | **La Màquia** Vern, 15 //

Granollers Llibreria La Gralla Pl. dels Cabrits, 5 | **Llibreria Anònims** Miquel Ricomà, 57 | **El Racó Ecològic** Roger de Flor, 85 // **Igualada** Ateneu Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122 // **Les Franqueses** El Cabàs Ribes, 121 // **L'Hospitalet de Llob.** Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat // **Lleida** Ateneu La Maranya Parc, 13 | **La Falcata** La Panera, 2 // **Maó** Café Teteria L'Antic Plaça de la Conquesta, 15 // **Mataró** Café l'Arcadia Pujol, 27 | **Robafaves** Nou, 9 // **Reus** Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29 | **Llibreria Gaudí** Galera, 12 | **Galatea Llibres** Jesús, 5-7 // **Ribes del Garraf** Can Gabaldà Plaça de la Font, 2 // **Sant Celoni** Els 4 Gats Sant Josep, 64-66 // **Tarragona** La Capona Gasòmetre, 41 // **Vic** La Tralla Riera, 5 | **Ronda** Ronda de Camprodon, 3 // **Vilafranca del Penedès** La Fornal Sant Julià, 20



Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva de poder llegir DIRECTA setmanalment i també de donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya qualitat i presència al territori. Un cop hakis omplert la butlleta que trobaràs en molts llocs, ens la pots fer arribar a: c/ Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 l'Hospitalet de Llobregat. També pots enviar les teves dades per correu electrònic a subscripcio@setmanaridirecta.info, o entrant a www.setmanaridirecta.info i omplint el formulari. O bé truca'ns al telèfon 935 270 982 o al 661 493 117.

d

Butlleta de subscripció
setmanari de comunicació
directa
Em vull subscriure al setmanari de comunicació Directa:

Nom.....

Cognoms.....

Població.....

Codi Postal.....

Adreça.....

Correu electrònic.....

Telefòn.....

Signatura:

Ordinària ☐ 60 euros / Solidària ☐ 120 euros

Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any. La domiciliació bancària és una de les vies per fer-ho.

Roda el món

Iraq // La resistència segueix

» Abril ha estat el mes més mortífer per a les trpoes ocupants durant aquest any, sobretot per l'exèrcit del EUA que ha patit 67 baixes. Amb aquestes ja són 2.396 des de l'inici de la invasió. Per la seva banda a Itàlia es demana que s'acceleri la retirada de trpoes promesa per Prodi després dels últims atacs que han sofert els seus soldats

Cuba // Primer de Maig

» Un milió de cubans han participat a la manifestació per l'u de maig a L'Habana, que és des de fa anys una de les concentracions més multitudinàries de les que és realitzen al món per aquesta data. Enguany ha coincidit amb el viatge a l'illa d'Hugo Chávez i Evo Morales, durant el qual, aquest segon s'ha adherit al tracta d'integració americana ALBA.

PARAGUAI // ASSASSINATS DE PAGESOS PEL MODEL DE LA SOJA

Mentre les botifarres del Carrefour estan d'oferta, a Paraguai...

Alvaro Porro
opcions@pangea.org/

“Van venir a meitat de la nit, ens van treure a tots del llit, jo i els meus nens cridàvem. Al camió hi havia molts nens, van pegar al meu filla amb la culata d'un fusell al pit per a què callés... les meves gallines i porcs corrien. Des del camió jo veia el fum i vaig pensar que era la meva caseta, però el meu marit em va dir que no, que el fum estava més lluny. A l'arribar a fiscalia ens vam assabentar dels dos companys morts... encara m'enrecordo de la seva mare, era molt velleta i plorava, plorava...” Rafaela relata la seva vivència del 24 de juny del 2005, durant el segon desallotjament de la comunitat Tecojaja, a Paraguai. Els “sojeros” i els seus homes, juntament amb forces especials de la policia i la fiscalia van procedir al desallotjament: van cremar les cases i arrasar els cultius dels camperols, van robar els seus pocs objectes de valor i detingueren famílies senceres (160 persones, inclosos 40 nens i nenes). Un dels “sojeros”, d'origen brasiler-alemany, Opperman, va treure el seu fusell i va disparar a boca de canó des de dalt d'un camió contra els camperols desarmats. Àngel Cristaldo, de 20 anys, i Leoncio Torres, de 49, van morir i uns altres cinc van resultar ferits. La versió oficial que parlava “d'enfrontaments entre camperols” va haver de ser modificada davant el testimoni i les fotos preses per un antropòleg canadenc, que era casualment a la zona aquell dia. Opperman després de ser detingut i alliberat pel mateix fiscal que va supervisar el desallotjament, es troba fugat.

La fàbrica de la pobresa es troba en la destrucció de la vida pagesa

El Moviment Agrari Popular (MAP), organització camperola en la que s'enquadra la comunitat Tecojaja simplement tracta de garantir que es compleixi la llei. Els “sojeros” estan comprant il·legalment terres de reforma



Àngel Cristaldo, pagés de Tecojaja, jau mort pels trets d'un cultivador de soja el juny de 2005

agrària per a produir soja transgènica RR de Monsanto, en un país on menys del 2% de la població posseeix el 70% de la terra i on hi ha al voltant de 500.000 famílies pageses sense terra. Tan sols al 2004 hi va haver 162 conflictes de terres, que implicaven 118 ocupacions i 66 desallotjaments. Leoncio i Àngel no són, tampoc, els únics morts d'aquesta lluita, que ja n'arrossega 93 des de 1990.

La soja la reina del desert

“Silvino, el meu fill, venia del magatzem amb menjar quan el van fumigar. Ens van intoxicar a tota la família i ens van dur a l'hospital. Al tornar a casa, dies després, van fumigar de nou, aquesta vegada a 15 metres de casa nostra i tots ens vam posar malalts, però Silvino no ho va poder aguantar i va morir”. Petrona és una camperola víctima dels agrotòxics, companys de viatge necessaris per a l'agricultura industrial, especialment la transgènica. L'expansió d'aquests immensos i agresiús monocultius provoca deforestació, contaminació d'aigua i terra, pèrdua de biodiversitat i mort. Poc a poc les comunitats es descomposen assetjades pels agrotòxics, els conflictes de terres, l'abandonament institucional, la corrupció, la falta d'accés al mercat dels seus productes i la degeneració de l'ecosistema. Finalment tot serà soja: el desert verd.

El cas de Tecojaja, o el de Petrona no són casos aïllats al Paraguai, són simplement exemples il·lustratius de les conseqüències de l'expansió de la soja. El MAP i altres organitzacions rurals són conscients del que genera aquest model que es repeteix una i altra vegada. Per això han decidit oferir resistència, tractant de mantenir les comunitats unides davant l'avanç de la soja transgènica. Però el problema no és particular de la soja (el blat de moro, la palma africana, l'eucaliptus...), el problema és un model, patrocinat pels globalitzadors, basat en el monocultiu industrial d'exportació.

Als països de destí com l'Estat espanyol, un dels principals consumidors de la UE (Catalunya consumeix fins al 60%), també té el seu impacte. La soja es dedica majoritàriament a la fabricació de pinsos (80%) per a la ramaderia intensiva. Una producció contaminant i deslligada del territori que va expulsant al petit ramader (en el sector lleter en 12 anys han tancat un 73% de les explotacions) i que alimenta amb productes pobres una dieta amb greus excessos de greixos saturats i carències de vitamina i fibra.

A qui interessa el model?

Per a alguns, al Paraguai la soja és la clau del desenvolupament econòmic, ja que representa el 50% de l'exportació i un 10% del PIB. Però tot i això és molt evident en les regions “sojeras” la relació directa entre l'augment de la pobresa, la major concentració de l'ingrés i el brutal deteriorament

dels recursos naturals amb l'expansió d'aquest model. I és que per a una agricultura que no necessita mà d'obra, però sí grans extensions de terra, els pagesos són un obstacle. El camperol expulsat marxa a la ciutat on l'atur massiu i les bosses de pobresa creixen imparablement. I la pobresa urbana porta un vestit de misèria; les creixents “viles misèria” de Buenos Aires estan plenes de pagesos paraguais, bolivians o argentins expulsats per la soja, la “fàbrica de pobresa”.

Però també hi ha beneficiats. En origen: la necessitat d'inversions (en maquinària, químics i llavors) d'aquest model agrícola

alimenta un potent complex d'agronogocis, multinacionals i èlits locals. I al destí: el model de consum i comercialització genera la gran distribució, cada cop més potent. A l'Estat espanyol el 51,5% dels productes alimentaris de gran consum són venuts per quatre empreses (Carrefour, Mercadona, Eroski i Alcampo) i l'empresa més gran del món, per sobre de les petroleres és una empresa de distribució (Walmart), les vendes de la qual multipliquen el PIB del Paraguai. ☹

Per més informació:

www.opcions.org

Revista d'Informació pel Consum Crític números 12 i 16

Informe “Paraguay Sojero”

A la web: www.grr.org.ar

Informe “Quan la ramaderia espanyola es menja el món”

A la pàgina web: www.notecomasmundo.org

NEPAL // REVOLTA AL SOSTRE DEL MÓN

La pressió índia acaba amb les protestes antimonàrquiques

✉ **Alberto Cruz**

/internacional@setmanaridirecta.info/

Les mobilitzacions massives que s'han produït al Nepal durant el mes d'abril han acabat amb un regust agredolç per a una gran part de la població, però encara és aviat per analitzar el futur d'aquest país. Els partits polítics agrupats a l'Aliança dels Set Partits (ASP) van acceptar l'oferta del rei Gyanendra per acabar les protestes -que han causat 15 morts i 5.144 ferits- a canvi de restaurar el Parlament, abolit pel mateix rei l'any 2002. "Un error històric", segons la guerrilla maoista, doncs no s'ha posat fi a la monarquia, ni s'ha manifestat cap voluntat per part d'aquests partits de tocar la columna vertebral sobre la que es recolza el rei: l'Exèrcit Reial Nepalès (ERN).

La guerrilla maoista considera "un error històric" que els partits negociïn amb el rei



Policia nepalí disolvent una manifestació contra el rei

La primera conclusió que es pot extreure és que els partits polítics que havien governat Nepal des de 1990 han buscat un nou acomodament ràpid i el protagonisme de la mobilització. Els dos principals partits són el Congrés Nepalès (CN) i el Partit Comunista de Nepal-Unió Marxista Leninista (PCN-UML), que aconseguiren respectivament 113 i 68 escons d'un total de 205 a les últimes elec-

cions, i ambdós amb responsabilitats de govern; fins i tot, el PCN-UML havia arribat a controlar el Ministeri de l'Interior. Aquests estaven absolutament desacreditats pel seu allunyament dels interessos populars i la defensa del benestar de les elits, i estan considerats com el paradigma de la conservació de les estructures tradicionals basades en la corrupció, la discriminació per casta o ètnia i

L'Índia tem que la revolta s'extengui al seu territori

l'abandonament de les zones rurals (que sols es tenen en compte per a la recaptació d'impostos).

És evident que s'han plegat, al mateix temps, a la pressió del govern indi, que va dir que no volia que Nepal "s'enfonsés en el caos" i la revolta s'estengués al seu propi territori, on els maoistes són forts en vuit dels 28 estats que componen l'Índia.

Índia ja ha anunciat dues mesures importants: la concessió d'una ajuda econòmica important al Nepal per a que es pugui restaurar ràpidament l'economia, greument desfeta durant els 19 dies de vaga general, i el manteniment de l'ajuda militar a l'ERN. L'ASP ha anunciat la seva benvinguda a la primera mesura mentre calla respecte la segona.

Conscients que la guerra pot acabar sent fratricida, l'ASP ha anunciat que la primera mesura que posi en marxa el restaurat Parlament serà la convocatòria de l'Assemblea Constituent -principal reivindicació de la guerrilla- per a decidir el futur de la monarquia. També ha promès la ràpida aplicació de l'acord de 12 punts que van subscriure amb la guerrilla el mes de novembre de l'any 2005. Un dels punts d'aquest acord estipulava acabar amb la monarquia. Al mateix temps, ha anunciat que està disposada a decretar un alto al foc amb la guerrilla, punt al qual fins ara s'havia negat el rei. ☐

ALEMANYA // XARXES EUROPEES CONTRA LA PRECARIETAT

Celebren a Hamburg el tercer encontre per la renda bàsica de les iguals

Luis, Marta, Ruth, Vanessa i Manolo, gent de Baladre

/internacional@setmanaridirecta.info/

A llarg d'Europa s'està teixint poc a poc una tupida xarxa de col·lectius que lluiten contra les contínues retallades socials i l'extensió de la precarietat, i des de fa alguns anys comencen a trobar-se periòdicament per a debatre sobre les seves necessitats. Han passat dos anys des del segon encontre, que es va celebrar a Barcelona l'any 2004, i encara més lluny queda la primera trobada de Màlaga al 2002. Igualment resulten molt allunyades les discussions sobre que s'entenia per Renda Bàsica (RB) llavors.

Per Renda Bàsica de les Iguals s'entén una prestació social individual, -doncs no es dona a famílies, sinó a les persones-; universal -no sols no és contributiva, sinó que és per a tothom sense que hi haja cap

motiu que en justifique l'exclusió-; incondicional -no subjecta al mercat de treball ni al nivell d'ingressos, ni tampoc justifica cap discriminació-; equitativa -doncs la quantitat a percebre per la ciutadania ha de ser la mateixa per a tothom independentment de l'edat, gènere, etc.-; participativa -s'hauria de crear un Fons de Renda Bàsica destinat a la millora dels bens i serveis públics, amb un debat públic sobre la seua administració- i revolucionària -doncs no és cap alternativa en si mateixa, sinó una eina per a un procés de canvi.

Les jornades

Especialment fort és aquest moviment a Alemanya, on s'ha generat d'una iniciativa anomenada "la Rebel·lió de les Costes", un Congrés Internacional on es troben grups i persones per a parlar sobre moviments migratoris, precarietat laboral i Renda Bàsica de les

La "rebel·lió de les costes" ha obert el debat sobre la Renda Bàsica a Alemanya

Iguals. Amb el seu nom volen donar una resposta contundent al ministre alemany d'economia, que va dir que les persones que rebien prestacions socials eren costes insostenibles per a la societat, per la seua improductivitat. Aquesta "rebel·lió" ja ha generat diverses accions, com les concentracions i xerrades davant les oficines del Jobs Center, una institució alemana on s'obliga a treballar a les persones prestacionistes en treballs

fem, per un euro l'hora. I ara s'ha encarregat d'enquadrar aquest tercer encontre internacional. Per organitzar-lo ha sigut imprescindible el treball dels col·lectius de persones aturades, que participen de la plataforma HARTZ IV. Una ampla coalició de grups de tota Alemanya en contra de les retallades socials, que es caracteritza per prendre el carrer, fent talls de carretera, concentracions davant de diferents institucions públiques, etc. i que està desenvolupant una important tasca de denúncia i reivindicació de la Renda Bàsica de les Iguals durant aquests darrers quatre anys. Aquestes companyes han sigut les artífex de que el debat sobre la aquesta Renda Bàsica haja pres grans dimensions a diferents països centreeuropeus.

Per això no és casual que s'hagi triat Hamburg per al tercer encontre, on s'han tornat a trobar

persones i grups d'Argentina, Gran Bretanya, Suïssa, Bèlgica, Alemanya i l'Estat espanyol, i on s'ha ajuntat més de 500 persones al llarg del divendres 29 i dissabte 30 d'abril. Els debats s'han dividit en quatre grups de treball: models de RB, propostes relatives al mercat laboral, RB en un món sense fronteres i estratègies de lluita per aconseguir drets socials; que al mateix temps han donat pas a debat específics sobre diferents aspectes de cada subtema.

L'espai físic de on s'han desenvolupat les jornades ha estat la Universitat d'Hamburg, concretament la seua facultat d'Economia i Ciències Polítiques. La valoració de la xarxa de l'Estat espanyol Baladre és positiva, doncs afirmen que "ens anem il·lusionades perquè s'ha avançat molt en aquests dotze anys, quan es celebrà l'Encontre Internacional pels Drets Socials en aquest mateix espai". ☐

malea
teteria malea s.c.c.l
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics
c/riego, 16 sants (bcn)
tel: 93392030

SMS TRÈVOL
SERVEIS MERCAT SOCIAL
Distribució i Venda de productes de Mercat Social
(Comerç just, agricultura ecològica, cooperatives...)
Telèfon: 934 988 070 Correu: sms@trevol.com

subscriu-te a
L'ACCENT
laccent@accent.info
El Periòdic dels Països Catalans
Nomena el 20% de catalans i catalanes
amb dret a vot durant l'últim capítol de la Constitució Europea

mon viu
Botiga de productes ecològics i naturals
- Servei a domicili -
Tel. 93 790 63 16
Plaça Gran, 8
08301 MATARÓ
www.monviu.com
comandes@monviu.com

Observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

Periodista enxampat

Canvis a El Periódico

Antonio Franco, director de El Periódico de Catalunya, ha anunciat que pròximament abandonarà la direcció del diari, després de més de vint anys en el càrrec. Tot apunta que el seu successor serà Rafael Nadal, germà del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques i portaveu del govern català, el socialista Joaquim Nadal. Rafael Nadal és considerat un "home de la casa" per al diari, en el qual va arribar a ser subdirector. Segons el 'Confidencial Digital', Nadal ha participat fins i tot en el projecte de Zeta de crear una televisió en obert per la qual necessita una llicència que precisament ha d'adjudicar el govern espanyol del PSOE. El Periódico s'autodefineix d'orientació esquerranista i formalment de vocació popular. Darrera d'aquest 'ideal', però, hi ha hagut històricament una forta vinculació amb el Partit Socialista de Catalunya, tant en el pla de les bones relacions entre membres del partit i direcció del Periódico com en el tractament de les informacions, la inclusió o no de certes notícies...que impliquen al PSC.

El pròxim nomenament de Rafael Nadal no és més que una confirmació descarada d'aquesta realitat, que fa més evident -si és que això és possible- les afinitats d'aquest diari amb la 'família socialista'. A més, d'aquesta manera Antonio Franco deixa la línia editorial lligada ben lligada.

Anson torna a la càrrega

‘La Nación del Tercer Milenio’. Aquest serà el nom del nou diari que està preparant Luis María Anson, fundador de La Razón. El nou mitjà prendrà el relleu al desaparegut Ahora, un gratuït vespertí que la caverna mediàtica ja va intentar arrancar ara just fa un any i que tan sols va durar tres mesos. Després que el Grupo Planeta entrés en l'accionariat de l'Avui, Anson va anunciar a bombo i plateret que abandonaria La Razón, adduint que no podia treballar en el mateix grup mediàtic que donava ales a l'independentisme català. Tot i això, de cop i volta, Anson va apaivagar les seves crítiques i va abandonar la seva feina sense fer gaires estralls, després d'haver cobrat una quantitat desorbitada del president de Planeta José Manuel Lara Bosch. Presumiblement, amb aquest capital és amb el que Anson impulsarà 'La Nación del Tercer Milenio', el director del qual serà Joaquín Vila, que ja va dirigir Ahora, un diari que es s'autosituava en un "espacio de convergencia con la línea editorial de la Cope y La Razón".



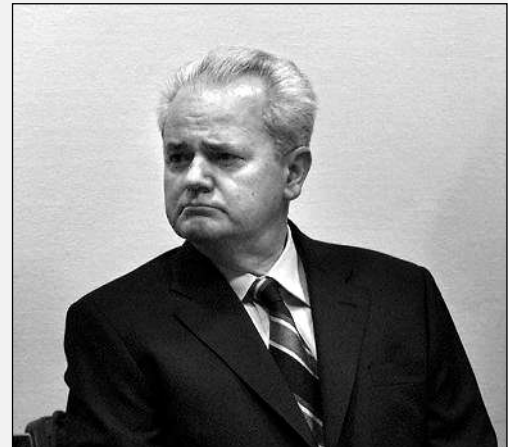
"Ex Militar Colpista"

Els informatius de Televisió espanyola de la nit del 10 d'abril es referien a Ollanta Humala com a "ex militar colpista". Humala formava part de l'exèrcit peruà poc abans de la fugida d'Alberto Fujimori del país. Segons el Diccionari de la Real Academia, cop d'estat és "una actuació violenta y ràpida, generalment de les forces militars o rebels per la qual un grup determinat s'apodera o intenta apoderar-se del govern d'un estat, desplaçant el govern regent". El que va fer Ollanta Humala el 29 d'octubre del 2000, juntament amb unes desenes de reservistes va ser abandonar el fort Àfrica de Locumbaba i assaltar una instal·lació minera de Toquepala (Tacna) a més de de mil quilòmetres de Lima, la capital del Perú, per tal d'exigir la renúncia del president Alberto Fujimori. Poc després de l'assalt, Fujimori va fugir del país acorralat per les denúncies de diversos jutges de Perú per diferents causes. Després d'això, Humala va entregar les armes. Per tant, és evident que allò no va ser -ni ho va pretendre- un cop d'estat.



Analogies impropies

Una informació que publicava El País el 30 de març deia el següent en referència a Charles Taylor, ex president de Libèria: "Taylor, una figura similar a Slobodan Milosevic als Balcans, ha sigut el gran agitador i responsable dels conflictes a la regió: Sierra Leone, Costa de Marfil, Guinea Conakry i Libèria, en els quals va conrear una fortuna amb el tràfic de diamants i armes". Això de figura similar és força discutible. Aleshores encara no hi havia cap sentència contra Milosevic ni constava cap fortuna personal en tant que ex president de Iugoslàvia, ni tampoc per tràfic de diamants ni d'armes. Per tant caldria anar més amb compte amb certes analogies molt efectives -i efectistes- però que poc tenen a veure amb una explicació veraç de la realitat. En canvi, qui sí es va fer amb una gran fortuna mitjançant el tràfic d'armament, jutjat i empresonat per aquest fet, va ser el director de la Guàrdia Civil, Luís Roldán. Possiblement aquest hauria estat un símil més adequat per parlar de Taylor.



Xarxa en positiu

Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat

Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat

El CASC, col·lectiu antimilitarista de Sant Cugat, ha renovat recentment la seva pàgina web. A continuació adjuntem el document de presentació del col·lectiu i del seu àmbit d'actuació: Som un grup consolidat l'any 1995, en posar en comú les nostres inquietuds militaristes. Des del principi el CASC ha funcionat de manera horitzontal i

assembleària. L'autogestió és la nostra política econòmica. Sempre serem un col·lectiu al marge de partits polítics, antimilitarista i anticapitalista. Entre xerrades, manifestacions i accions directes, l'arrelament del col·lectiu a Sant Cugat és un fet. Actualment sobren els motius per seguir lluitant per una societat més justa i desmilitaritzada. Salut i Insubmissió!

L'altra informació

INFO BAIX

BUTLLETÍ CONTRA-INFORMATIU DEL BAIX LLOBREGAT

"Info-Baix, Butlletí contra-informatiu del Baix Llobregat, neix l'octubre de 2001 impulsat per persones vinculades als moviments socials. Vol ser una eina de lluita que aporti un vincle de comunicació i expressió entre els diferents fronts de lluita existents a la comarca, així com els espais alternatius i autogestionats on diàriament es treballa per construir una alternativa combativa. Crear un estat d'opinió contrari als interessos especuladors que regnen a la comarca és l'objectiu a aconseguir."

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Postscriptumradio.org (Terrassa), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio R.S.K. 107.0FM (Barcelona)

Laciutatinovisible

- Projecte Cooperatiu Autogestionari -

LLIBRERIA CRÍTICA ASSOCIATIVA
TALLER DE SERIGRAFIA
CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
ESPAI DE RECERCA
ZONA MÈDIA

C/ RIEGO nº 35

08014 Bcn

Tel. 93-298 99 47

laciutatinovisible@yahoo.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc



So i llums
Tel: 93 443 01 90
Fax: 93 329 71 52

autonomia@autonomiadespectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc

productesde
laterra.com

El portal de venda de
productes dels PPCC

preus especials
per a col·lectius

www.productesdelaterra.com

Cafè-Restaurant-Llibreria



Miquel Ricomà, 57

938600789 Granollers

SOLIDARIDAD OBRERA

Portaveu de la CNT a Catalunya
Contrainformació feta
per i per als treballadors/es
Subscriu-te!

www.soliobrera.org

Espais emergents

La Quimera, una illa enmig de la zona més comercial de Gràcia

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

El barri de Gràcia, de Barcelona, és un dels més coneguts de la ciutat. Les cases de planta baixa i pis, els carrers estrets i aparentment desordenats, les places..., el converteixen en un lloc especial que encara conserva una part de l'esperit de quan era una vila d'obrers i de menestrals. Però ara gairebé només en queda l'aparença, d'aquell barri de treballadors. Tot i que encara hi viu molta gent que subsisteix amb uns recursos econòmics limitats, sobretot gent gran, els preus dels pisos han pujat més que els de moltes altres zones de la ciutat. On es pot veure més clar el canvi és al nucli antic del barri, on és fàcil trobar botigues de disseny, de roba i fins i tot alguna galeria d'art. I és enmig d'un dels eixos comercials més importants de Gràcia, al número 28 del carrer de Verdi, on hi ha La Quimera, un espai obert al barri que vol ser "una alternativa no comercial a les botigues de disseny que hi ha pertot arreu", tal com diu la Mònica, una de les membres de l'assemblea de La Quimera. Funciona com un centre social i actualment en forma part una sèrie de col·lectius del barri que duen a terme diferents projectes. D'una banda, hi ha Kernelpanic, un *hacklab* o laboratori d'aprenentatge i experimentació en ordinadors i xarxes informàtiques, des d'on es fa tota mena de cursos, però també hi ha un taller literari i un grup que tot just arrenca i encara no té nom, però vol fer documentals de temàtica social.

S'hi fan des de sopars fins a cursos de programari lliure o fins i tot projeccions de cinema

Tots els col·lectius s'agrupen en l'assemblea de La Quimera, des d'on es gestionen l'espai i les activitats. Kernelpanic és potser un dels projectes que criden més l'atenció, i els qui en formen part preparen tertúlies i cursos per difondre la cultura del programari lliure i una visió horitzontal d'Internet. Tot just dissabte, per exemple, va començar el tercer curs per ensenyar com funciona el sistema operatiu GNU/Linux a gent sense necessitat de cap

d:\directa\redaccio\00\io\iso.tif



Entrada de La Quimera

mena de coneixement específic. Els cursos es fan en una sala habitada i són limitats perquè hi hagi un ordinador per alumne. D'altra banda, el taller literari actualment treballa amb la previsió d'acabar fent una revista, i els seus membres es reuneixen el dimecres al vespre per llegir i discutir textos propis o d'altres autors. El col·lectiu de documentals, que encara no té nom, habilita una sala des d'on pugui editar, i proposa cicles de projeccions obertes a tothom que se solen fer el dijous. A més, La Quimera és oberta a noves propostes i projectes, i fins i tot té diversos ordinadors d'accés lliure per a qui els vulgui fer servir i una biblioteca, i s'hi fan sopars oberts a tothom, etc.

Però, per poder dur a terme tots aquests projectes en un espai privilegiat al centre de Grà-

cia, els membres de La Quimera van haver de lluitar –i encara ho fan– contra l'assetjament immobiliari. L'edifici on s'allotgen és propietat d'una immobiliària, però ells en van llogar alguns espais a una dona gran que tenia l'usdefruit vitalici de la meitat de la finca. A l'edifici també hi havia un altre llogater, un home que hi havia viscut tota la vida, i alguns dels membres del col·lectiu també van llogar-hi pisos, però l'empresa propietària va intentar fer-los fora a tots per poder quedar-se tota la finca. Una sentència judicial ha reconegut el cas Verdi 28 com un exemple clar d'assetjament immobiliari en el qual la propietària va arribar a trencar les canonades per deixar els llogaters sense aigua corrent durant tres mesos. Fins i tot va canviar panys dins l'edifici i va

impedir que els llogaters arreglessin els desperfectes. Però els membres de La Quimera denuncien que la sentència judicial, tot i ser al seu favor, va consistir només en una multa a la propietària més baixa del que ells ja s'havien gastat en advocats. Com que era un delictes de faltes, es considerava que no els calien advocats, i no els van pagar. Però la lluita no s'ha acabat: la Mònica recorda que hi ha desperfectes que encara no s'han refet i que ni tan sols els han arreglat la llum de l'escala de veïns. També assegura que el seu és només un cas més d'assetjament immobiliari, com molts dels que es viuen cada dia a Barcelona. ☎

Més informació:
www.laquimera.org
www.verdi28.org
kernelpanic.hacklabs.org

El Brot, de Sant Andreu, intenta rebrotar

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

L'Associació Cultural El Brot tenia fins fa un mes el centre d'activitats en un local al carrer de l'Abat Odó, del barri de Sant Andreu de Palomar, a Barcelona. S'hi feia cuina vegetariana, hi havia una biblioteca especialitzada en moviments socials, s'hi realitzaven projeccions de cinema social, etc. El local d'El Brot també era des d'on es feien diverses activitats socials per a la gent del barri i reunions per preparar les festes alternatives i altres actes. Però l'alt cost del lloguer, les despeses de manteniment i una inspecció municipal que va acabar en una amenaça de multa milionària si no es prenia una sèrie de mesures massa costoses van fer que es deixés el local. Les despeses no es podien assumir de cap manera.

És per tot això que els membres del centre social busquen ara un nou local i organitzen diverses activitats per pagar els deutes que queden a causa d'haver hagut d'aturar les activitats de cop i volta. Tot just el cap de setmana passat es va fer una marató d'espectacles a Can Vies, però s'han preparat més activitats, com el concert de *punk* que es farà el dia 26 al Casal del Guinardó. Els membres d'El Brot asseguren que buscaran la manera de continuar col·laborant en la vida social, cultural i política de Sant Andreu de Palomar.

El Casal Antoni Sala, a punt per la Festa Major de Badalona

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

El 5 de maig comença la Festa Major Alternativa de Badalona, i el Casal Independentista Antoni Sala i Pont n'és una de les entitats impulsores. S'hi farà tota mena d'activitats, des d'un espectacle piromusical fins a correbars, concerts o una bicicletada. El Casal és a la riera d'en Matamoros, número 103, i és l'espai des d'on treballen els col·lectius independentistes de Badalona, incloent-hi la CUP, Maulets, l'MDT o l'Assemblea de Joves de Badalona. El podeu trobar obert cada divendres i dissabte des de les nou del vespre fins a la una de la nit. Ja fa cinc anys que funciona i s'hi fan des de sopars fins a tertúlies i tota mena d'activitats obertes a tota la població de Badalona.

Més informació:
www.casif.org
www.fmabadalona.org

Què es cou

Salvem l'Empordà endega una nova campanya per exigir l'aprovació i compliment del Pla Director

La primera acció de la campanya simulava l'enterrament del "misteriosament desaparegut" Pla Director

de Albert Collazo

/queescou@setmanaridirecta.info/

Dissabte 22 d'abril la plataforma cívica Salvem l'Empordà va fer a Castelló d'Empúries (Alt Empordà) una acció consistent en l'enterrament (cotxe, taüt, esqueles, música...) del Pla Director Territorial de l'Empordà (PDTE). Amb aquesta acció, Salvem l'Empordà endega una campanya per demanar, una vegada més, l'aprovació d'un pla que es reivindica des de la creació de la Plataforma el juny de 2002.

El PDTE hauria de ser una eina per a definir un model territorial per a les dues comarques, Alt i Baix Empordà, i posar ordre a l'actual desori urbanístic, establint els eixos del desenvolupament pels propers 20 anys. La Generalitat fa temps que afirma que treballa en la redacció del pla, però no va ser fins el maig de 2005 que se'n va presentar un avantprojecte, que va estar quatre mesos a exposició pública per tal que s'hi poguessin presentar suggeriments (www.gencat.net/ptop/ptcat/ptemp).



Enterrament del Pla Director de l'Empordà

el PDTE s'hauria d'haver aprovat el passat desembre, però la Generalitat el té "en un calaix"

El PDTE s'estructura en tres grans eixos: la previsió d'un "sistema d'espais oberts", integrat pel sòl no urbanitzable i que defineix espais protegits, corredors ecològics, espais amb valor paisatgístic..., un "sistema d'assentaments" que hauria d'ordenar el sòl actualment qualificat d'urbà i urbanitzable i fer que l'urbanisme dels diferents municipis sigui coherent a nivell supramunicipal, i "transports i mobilitat" on es defineixen les infraestructures viàries i ferroviàries previstes.

Durant el temps previ a la presentació de l'avantprojecte, i en el marc de la campanya Parla!, Salvem ja va dur a terme una sèrie de xerrades-debat en diferents pobles de l'Alt Empordà, trobades amb sectors socials, econòmics i polítics, i taules rodones per fomentar el debat sobre el futur territorial i facilitar la participació ciutadana en l'elaboració del pla. Després, en els quatre mesos d'exposició pública, l'activitat es

va centrar en una campanya de sensibilització sobre les incongruències de l'avantprojecte. Es va presentar un llarg llistat del que consideraven mancances, la principal de les quals és la falta de concreció a nivell normatiu de les intencions que es manifesten a la memòria del document.

Segons la plataforma, el pla resulta poc definit com a eina per establir un model territorial. No frena el creixement desmesurat que els planejaments urbanístics actuals dels municipis preveuen (50.000 habitatges a l'Alt Empordà), tot i que determina unes necessitats d'habitatge molt inferiors a les planificades (12.000 en els propers 20 anys). No té en compte la gestió de l'aigua, ni la política d'estalvi energètic, ni la gestió de residus. Pel que fa a la mobilitat, s'hi contemplan les infraestructures ja previstes, que convertiran l'Empordà en una zona de pas de grans infraestructures entre l'Estat espanyol i el francès (AP-7, A2, TGV, Renfe...), més les infraestructures d'accés a la costa. Com que l'ús previst d'aquestes infraestructures és molt estacional i el pla no preveu el foment del transport públic, la planificació viària resulta desmesurada i incompatible amb un creixement sostenible.

Malgrat totes aquestes incongruències, es considera urgent l'aprovació del pla. Segons el calendari del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, l'aprovació inicial del pla estava

prevista per al mes de desembre, però de moment l'administració encara "el té en un calaix". Mentre el PDTE està aturat, diferents municipis de l'Empordà estan revisant els seus Plans d'Ordenació Urbana Municipals (POUM), augmentant les previsions de construcció que preveuen uns creixements urbanístics desproporcionats i contraris al que permetria el pla i que afectaran greument el territori empordanès. Sense respectar els criteris del futur pla director.

POUM de Castelló d'Empúries

La localitat escollida per al llançament de la campanya, Castelló d'Empúries, n'és un clar exemple: a Castelló la revisió del pla municipal preveu la connexió del nucli antic de la població amb la urbanització en forma de marina d'Empuriabrava —un model d'urbanització en forma de canals dels anys seixanta i que es considera totalment obsolet, però que el POUM preveu ampliar—, creant en total uns 3.200 nous habitatges (<http://www.castellodemuries.org/documents/pla-2.pdf>). El PDTE preveu un creixement conjunt per a Castelló i 46 municipis més de l'Alt Empordà de 3.000 habitatges. Aquest creixement ocuparia la franja de connexió entre els dos polígons de terreny que formen el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, separats per la urbanització d'Empuriabrava. L'espai lliure que es pre-

veu deixar com a connector és insuficient per garantir la supervivència del Parc.

Vetllada artística a Figueres

Dins l'actual campanya es durà a terme un acte de suport del món artístic a la causa de Salvem l'Empordà: una nit mixta de teatre i música amb Pepe Rubianes, Pep Sala, Gerard Quintana i la companyia de teatre Capa i Espasa. L'acte el dirigirà Joan Lluís Bozzo (director de Dagoll Dagom), i representarà una "nit de vetlla pel malauradament difunt (assassinat) Pla Director" que tindrà lloc dimarts 16 de maig a dos quarts de 10 del vespre al Teatre Jardí de Figueres.

Salvem l'Empordà és una plataforma ciutadana creada el juny de 2002, a partir de la crida que va fer l'entitat ecologista IAEDEN. Es reuneixen cada divendres en assemblea i tenen un important suport de la ciutadania i una constant presència als mitjans de comunicació. A més de les campanyes sobre el Pla Director, la plataforma ha realitzat nombroses accions per denunciar projec-

Mentre el PDTE està aturat, els municipis revisen els seus POUM, preveient uns creixements urbanístics contraris al que permetria el pla

tes urbanístics que van en contra del progrés sostenible i han aconseguit ajornar projectes com el camp de Golf de Vilanera i urbanitzacions a Terrades i Cap Ras. La victòria més emblemàtica ha estat, de moment, aturar el projecte Fluvià Nàutic al municipi de Sant Pere Pescador. ☺

Més informació:

PLATAFORMA SALVEM L'EMPORDÀ
C/ Sant Vicenç, 30, 17600 Figueres
Tel. 972 670 531 Fax 972 670 391

Aportacions econòmiques: CAM 2090 6961 43 0040129075

www.salvem-emporda.org

Símbols feixistes: fora de Lleida!

✉ **Gemma Garcia**
/queescou@setmanaridirecta.info/

La ciutat manté encara nombrosa simbologia que homenatja el règim franquista: noms de carrers, blocs d'edificis i un monòlit al mig de la ciutat construït el 1970 amb les pedres de l'antiga presó provincial.

Sota el lema "En homenatge als lluitadors i lluitadores per la llibertat, fora símbols feixistes de la ciutat de Lleida", l'organització independentista i socialista Endavant i el sindicat CGT han endegat una campanya per a exigir la seva retirada. Han editat cartells, adhesius i un dossier; i també estan realitzant una recollida de signatures i d'adhesions d'altres entitats.

1.000 signatures demanen que s'enretirin els símbols feixistes de la ciutat

► **La campanya té ampli suport de la ciutadania**

Són ja gairebé un miler de signatures les que ambdós col·lectius porten recollides, fet que mostra el rebuig dels lleidatans i lleidatanes a la presència d'aquests símbols i l'èxit de la campanya. La intenció d'aquest recull és fer pressió per a que l'ajuntament de la ciutat retiri aquesta simbologia

que representa els i les que van participar activament en el règim del General Franco i, per tant, que van ser actors necessaris en la dictadura que assassinà, empresonà i reprimí milers de catalanes i catalans que defensaven la llibertat.

Aquesta campanya respon a la idea d'unir esforços en el treball que ja realitzaven per separat:

des de febrer de 2002, la CGT de Ponent va iniciar diversos tràmits per evitar la concessió del nom de Casimiro Sangenis a un nou carrer. Sangenis fou alcalde franquista (1967-1974) i president de la Diputació de Lleida, voluntari en la Guerra Civil, terratinent, membre de la Falange de las JONS, delegat provincial del

Movimiento i un dels fundadors del "leridanismo". La seva gestió com a alcalde es caracteritzà per un urbanisme de grans avingudes on vivia la classe benestant, girant l'esquena als barris obrers on hi mancava l'infraestructura més bàsica. Durant el seu mandat va produir-se a la ciutat una revifalla de la repressió als moviments d'oposició al règim i una tolerància mal dissimulada cap als pistolers d'ultradreta. Fou reconegut pel règim feixista amb la Medalla de la Campaña, de la Cruz Roja del Mérito Militar i de la Cruz de Guerra, de la Cruz de Caballero del Orden de Cisneros i de la encomienda del Mérito Civil.

Davant d'això es presentà una moció amb el suport d'ERC al ple de l'ajuntament que va ser denegada. També es demanà el canvi d'altres noms de carrers de persones col·laboradores del règim franquista (Joan Recasens, Ramon Areny, Carmelo Fenech, Miquel Montaña, Lluís Besa) i de blocs d'edificis (Julio Ruiz de Alda Miguélez, Ramiro Ledesma Ramos, Juan Antonio Primo de Rivera, Germans Franco de Gaminde, Germans J.M. Baró i Bonet, Germans Recasens) per noms de persones que van participar en la República.

Per la seva part, Endavant Ponent exigeix, des de fa més de dos anys, la demolició del monòlit. Les conseqüències d'aquesta campanya d'Endavant han estat dos judicis i quatre persones condemnades amb multes per deslliament de bens públics.

► **L'ajuntament, mantenint aquests símbols, fa apologia del feixisme**

I la Paeria mostra la seva hipocrisia en el conflicte: si bé va fer pública la seva intenció de demolir el monòlit quan ja fa més d'un any va retirar el *yugo y las flechas* i l'*aguilucho* de ferro forjat que s'erigien al centre del cementiri de la ciutat, al mateix temps, manté una intensa campanya de neteja i retirada de qualsevol mostra de disconformitat amb aquesta simbologia i es nega a canviar el nom dels carrers.

Un ajuntament que fa oïdes sordes no pot autodenominar-se nacionalista i d'esquerres.

Però Endavant i CGT volen crear "una àmplia plataforma ciutadana, formada per persones i entitats, que exigeixi a l'ajuntament de la ciutat, que s'anomena nacionalista i d'esquerres, la retirada immediata d'aquests símbols." ☐



Monòlit situat al bell mig de la ciutat de Lleida (a la plaça Cervantes, on es troba l'edifici d'Hisenda) construït l'any 1970 amb les pedres de l'antiga presó provincial

Més informació:

ENDAVANT (OSAN), ASSEMBLEA DE PONENT.
Tots els dijous a la tarda al Casal Ocell Negre
(c/Sant Carles 8, baixos, Lleida)

CGT PONENT
Av. Catalunya 2, 8è. Lleida
Telf : 973 27 53 57 Fax: 973 27 16 30

El C.E. Despertaferro, molt més que un club

✉ **Masovers de Pobleviu.org**
/elcamp@setmanaridirecta.info/

L'any 2000 naixia el Club Esportiu Despertaferro, una associació esportiva reusenca que vol fer de l'esport una element de participació associativa, trencant amb l'individualisme i la competitivitat, potenciant la sociabilitat, la solidaritat i la cooperació. Fomentant la festa i la cultura. Obrint les portes a la creativitat i al compromís.

Aquest club, promogut per diversos membres del Casal Despertaferro, pretenia posar tota l'experiència associativa al servei de l'esport des d'un punt de vista

alternatiu, autogestionat, assembleari, etc. en que els esportistes en siguin els protagonistes directes: participant, debatent i decidint.

Les experiències en les lligues de futbol sala organitzades pel Casal als anys 90 per a aconseguir diners per als insubmisos i per als presos i les preses, foren la base d'aquest club que de manera humil i mitjançant el treball diari no ha fet més que créixer des del primer any de vida gràcies a la participació activa tant de les jugadores com de les sòcies.

Actualment, el club acaba de celebrar el seu cinquè aniversari i ja compta amb un equip de futbol, un equip de futbol sala sènior, un

de femení i un de juvenil, a més d'un equip d'handbol, l'únic de la ciutat. A més, s'està preparant una nova secció de tennis taula i s'està treballant per crear una escola

"El compromís social i la participació directa han estat les bases per ser un club alternatiu"

tant de futbol com d'handbol per als i les més joves.

I és que la gràcia d'aquest club, el que realment el diferencia dels altres, és la seva forma de treballar. És un club que va creixent en volum, però des de la base. A través del compromís d'esportistes per trobar els recursos necessaris per desenvolupar la pràctica del

seu esport i treballant conjuntament amb les altres seccions autònomes potenciant la dinàmica d'activitats com barraques, concerts, etc. D'aquesta forma el club compta amb més de 350 socis i sòcies, 100 esportistes, 3 disciplines esportives, 6 equips i molts aficionats que els segueixen des de l'anonimat. ☐

Més informació:

SEU SOCIAL : CASAL DESPERTAFERRO
C/ Sant Elies, 8 1r 43201 – Reus (Baix Camp)
Tel.: 977 32 32 80

Tecats de l'Ala
LA CARNISSERIA ECOLÒGICA
de la PLAÇA GRAN
VEDELLA • XAI • AVIRAM
FORMATGES • OUS • EMBOTITS
Tel. 93 790 27 94
Plaça Gran, parades 3 i 4 www.monviu.com
08301 MATARÓ comandes@monviu.com

A FURULAR
Contractació oberta 2006
EL KAPEL (color humano)
Los Guachis
Juanón el Equilibrista
El Pollito de California
Batumbatà
BarXino
Maguilaz
afurular@autonomiadespectacle.com
Tel 93 443 01 90 Fax 93 329 71 52

Catalunya
Núm. 74 Abril '06
La publicació de la CGT de Catalunya
www.cgtcatalunya.org

RADIO P.I.C.A.
www.radiopica.net



OBRINT PAS, MIQUEL GIL, JOAN GARRIGA I SAFANÒRIA, LA FERA FEROTGE, AL TALL, FELIU VENTURA, TOTI SOLER...

Una nit al Palau

L'ATENEU LA TORNA DE LA VVILA DE GRÀCIA I LA DISCOGRÀFICA MANRESANA PROPAGANDA PEL FET! ES CONJUREN EN UN NOU HOMENATGE A OVIDI MONTLLOR



ALFRED LUCHETTI

L'actor, amic d'Ovidi Montllor i company de militància a l'històric PSUC, va ser, juntament amb Joan de Sagarra, qui el va animar a pujar dalt d'un escenari. Més tard van col·laborar en el món del teatre.



LA FERA FEROTGE

El grup acústic format per Àlex, Bull i Trashoo d'Inadaptats es reunirà especialment per a l'ocasió per interpretar tres peces d'Ovidi Montllor. Havien decidit no fer més concerts com La Fera Ferotge, però l'ocasió s'ho val.



TOTI SOLER

El qui va ser el guitarrista habitual d'Ovidi Montllor interpretarà la cançó que li va dedicar el cantant d'Alcoi, "Què et sembla Tòti", a més de "Va com va". Estarà acompanyat a l'escenari per Lúcia Vives.



FELIU VENTURA

El cantautor de Xàtiva –que a més és el responsable artístic del festival– actuarà acompanyat del guitarrista Borja Penalba, amb qui habitualment interpreta la cançó "Tot explota (ve pel cap o per la pota)".



TÚRNEZ & SESÉ

La formació de cançó d'autor, especialitzada en música de poetes catalans, renova el gènere amb un concepte plenament mediterrani. Ja van ser al CAT homenatjant Ovidi i repetiran al Palau de la Música.



POETRISTES

Un trio atípic de veu, guitarra elèctrica i contrabaix. L'excantant de Brams, Titot, recita i canta Ovidi acompanyat de Marc Serrats (Xerramequ Tiquis Miquis) i Albert Vila (Dijous Paella).

Recuperació de la figura artística i política de l'obrer d'Alcoi

Roger Palà
cultura@setmanaridirecta.info/

Hi ha una cançó d'Ovidi Montllor, "Una nit al Liceu", en què l'autor de "La samarreta" se n'en fot de l'aristocràcia catalana amb el seu sarcasme habitual. La cançó, publicada l'any 1974 al disc *A Alcoi* (PDI), acaba amb un cant entre etil·lic i festiu que sembla venir del galliner del Gran Teatre: "I ara mireu/I ara aplaudim/Que entren contents/mentre esperem/el nostre temps". Sembla que "el nostre temps" encara no ha arribat, però si el proper 15 de maig se celebra un recital com *L'Ovidi se'n va a Palau* al Palau de la Música de Barcelona, senyal inequívoc de que hi som més aprop.

El desè aniversari de l'Ateneu La Torna del barri de Gràcia de Barcelona i de la discogràfica manresana Propaganda pel Fet! ha

estat l'excusa perquè aquests dos col·lectius s'hagin embarcat en l'aventura d'omplir tot un Palau de la Música en homenatge a Ovidi Montllor. I a més, fent-ho amb una colla d'artistes d'arreu dels Països Catalans que versionaran cançons d'Ovidi des de la seva pròpia visió.

De Toti Soler a Inadaptats

Dani Castellano, de Propaganda pel Fet!, explica que la voluntat de l'organització ha estat combinar la participació de "músics i personatges pròxims a Ovidi" i alguns dels músics de la "nova generació". "L'espectacle no tindrà una vessant només musical, sinó també política".

L'Ovidi se'n va a Palau compartirà amb la participació de Toti Soler o Toni Xuclà, que van ser acompanyants habituals d'Ovidi en vida. També hi haurà lloc per músics que es mouen en àmbits alternatius, com el combo acústic

muntat per diversos membres d'Obrint Pas o Safanòria (trio format per Àgata Casas de Dijous Paella, Marc Serrats de Xerramequ Tiquis Miquis i Miquel Sospedra de Chop Suey i Le Petit Ramon), que actuaran amb Joan Garriga (exDusminguet). També hi actuaran Miquel Gil i Lúcia Pujol, La Fera Ferotge, Poetristes, Al Tall, Feliu Ventura, Túrnez i Sesé, VerdCel i alguna sorpresa de darrera hora (que, en aquest cas, no ha de voler dir necessàriament que apareixerà Manu Chao).

Acte polític i social

L'Ovidi se'n va a Palau també serà un acte polític i social. Hi intervin- dran el director de Vilaweb, Vicent Partal, l'escriptora Isabel Clara Simó, l'actor Alfred Luchetti, l'ex- secretari general d'Unió de Pagesos Pep Riera, l'activista Gabriela Serra, i el pare de Guillem Agulló, el jove maulet assassinat

per un grup de neonazis ara fa tot just 10 anys.

David Fernández, de l'Ateneu La Torna, assenyalava que el concert "vol ser un homenatge a un dels cantants més negligits per les institucions públiques del país". "Els joves que hem conegut la història i la cultura del país volem, una vegada més, homenatjar-lo: el poder mai ha tingut la valentia ni la dignitat de fer-ho".

El recital del Palau s'enregistrà per editar-ne un disc i un DVD.

On? Quan? Com?

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
15 DE MAIG DE 2006

Entrades a la venda a La Torna (c/ Sant Pere Màrtir, 37), Debarris (c/ La Perla, 31) i taquilles del Palau de la Música Catalana
TELÈFON 902 442 882

Pim-Pam-Pum

“La poesia és companya de lluita”

ROC CASAGRAN. POETA I ESCRIPTOR

**El poeta
sabadellenc
ha coescrit
amb el
futbolista
Oleguer
Presas el
llibre Camí
d'Ítaca
(Mina, 2006)**



✉ **Roger Palà**
/expressions@setmanaridirecta.info/

L'Oleguer trenca el tòpic que els futbolistes no saben escriure i no s'interessen per la cultura. Tu ets un poeta interessat pel món del futbol?

Aquests dies he descobert la quantitat de gent “intel·lectual” que perd el cul amb el futbol. Això em consola, perquè de vegades tinc mala consciència per ser tan fanàtic d'uns tios que, ben mirat, l'únic que fan és xutar una pilota.

Quin objectiu perseguieu amb Camí d'Ítaca, més enllà del llibre en sí?

Voliem defensar la cultura des de la cultura. Per això el llibre no es limita a les seves pàgines, sinó que també és una part important

el fet de donar un percentatge dels guanys a les escoles Bressola de la Catalunya Nord, o de fer les presentacions com actes culturals més amplis.

Camí d'Ítaca és el teu primer llibre de prosa, però has escrit molta poesia. És difícil combinar mètrica i compromís sense caure en el tòpic?

L'ombra del pamflet és allargada, però aquest és el repte.

Manifestar-te, rebel·lar-te, dir tot el que vols dir i arribar al lector sense que aquest tingui la sensació que l'estàs tractant d'estúpid.

Has guanyat dos premis de poesia, el Martí Dot i Miquel Àngel Riera. Presentar-se a mil certamens és l'única manera de fer-se un lloc com a poeta?

Si escric és perquè tinc ganes de comunicar-me, i fer llibres de

poemes per desar-los al calaix no m'aporta res. No sé si serveix per fer-te un lloc com a poeta, però com a mínim és útil perquè algú de fora del teu entorn et pugui arribar a llegir.

Diuen que Catalunya és un país de poetes, però n'hi ha molt pocs, per no dir-ne cap, que visquin de la poesia...

Jo hi trobo a faltar suport pedagògic. El suport social arribarà si des de petits no veiem la poesia com una ens estrany i ferragós, allunyat de la nostra realitat. Si aprenem que la poesia ens pot explicar el món, ens pot fer companyia, ens pot donar un cop de mà en la lluita diària... ja tindrem el suport social, i tot seguit les institucions ja ens vindran al darrere. I ja veurem si les volem, després.

Cinema de militància

✉ **Lèlia Becana**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Joaquim Jordà, impulsor de la denominada Escola de Barcelona, és un realitzador amb una gran sensibilitat envers determinades temàtiques, sempre al marge de les grans produccions i dels models dominants, i amb un presuït més aviat escàs que l'ha destacat com a referent de les noves generacions en el gènere del documental.

Des del 20 d'abril i fins el 7 de juny, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona reunirà en un cicle denominat “Cinema de situació” —referint-se al seu particular estil en fer la

posada en escena, la situació, sense intervenir-hi— l'extensa filmografia del cineasta de Santa Coloma de Farners, que ha demostrat, des dels seus inicis els anys 60, el seu compromís social a través de les seves ficcions i documentals i un gran desbordament de creativitat.

Aquesta retrospectiva permet recuperar les seves pel·lícules, algunes molt difícils de visionar en l'actualitat: Dante no es únicament severo, Maria Aurèlia Capmany parla d'Un lloc entre els morts, el curt El día de los muertos, Portugallo paese tranquilo, Lenin vivo, El encargo del cazador, Mones com la Becky, De nens, Agnosias i el llargmetratge Un cos al bosc. També es podrà

veure l'aventura sindical de Numax presenta... en la que els i les treballadores de Numax van decidir fer-se càrrec de la fàbrica en cooperativa, i Vint anys no és res, en la que, 25 anys després, els mateixos personatges narren com han estat les seves vides i com els va influir aquella experiència vital.

L'inici de la programació es va fer amb dues taules rodones sobre cinema de militància i el cinema de la biopolítica, amb la presència del cineasta.

Les projeccions aniran acompanyades d'altres materials com entrevistes i reportatges sobre el realitzador. L'entrada és gratuïta per les taules rodones i de 2 euros per les sessions de cinema.



**LLOC: MACBA
PLAÇA DELS ÀNGELS
BARCELONA**

FINS EL 7 DE JUNY

Cançó improvisada per l'Empordà

LLOC: BARRACA DE L'IAEDEN

FESTA MAJOR DE FIGUERES. 5 DE MAIG

✉ **Eric Herrera**
/cultura@setmanaridirecta.info/

A tots els pobles, o quasi tots, existeix la tradició de la cançó improvisada. Consisteix en fer volar la imaginació improvisant versos sobre una melodia senzilla i reiterativa, tot provocant rialles, contradiccions i sobretot crítica social i política al personal.

Com a totes les manifestacions tradicionals i antigues, entre les noves i no tan noves generacions, la cançó improvisada és un món força desconegut. Fins i tot m'atreviria a dir que també és desconeguda per gent propera a posicions nacionalistes, que es podrien pensar que l'única música i dansa tradicional del país és la sardana.

Si parlem dels bertzolaris bascos potser a algú ara mateix se li encendrà la bombeta, però si parlem de les nostrades formes

de cançó improvisada com les albaes de l'Horta, els garrotins lleidatans, les corrandes vigatanes, les gloses mallorquines o les nyacres empordaneses a molta gent li costarà entendre d'on ve tot això. Els Països Catalans és un territori abonat per aquest tipus de cant, hi ha molta gent implicada i fins i tot es fan festivals.

Nyacres a les Barraques de Figueres

En el marc de les Barraques de Figueres, les entitats ecologistes Salvem l'Empordà i la IAEDEN, amb la col·laboració del fanzine Cor de la Carxofa, organitzen enguany una trobada per glossadores iniciades i novells. Allà hi haurà els sons dels acordionos, les guitarres i les ximbombes com acompanyament, tot i que qualsevol podrà venir amb el seu instrument i sumar-se a la festa. L'ambient serà alegre i reivindicatiu

tiu doncs és ben probable que molts dels versos siguin al·lusius al Pla Director de l'Empordà.

Al recinte es podrà remullar la gola amb begudes de la terra i l'entrada serà gratuïta. Després de la trobada se celebrarà un concert amb la participació de Baetúria, Rauxa i Mei, també a les barraques.

Si teniu l'oportunitat d'assistir a una trobada de cant improvisat fàcilment quedareu meravellats i impressionats de la capacitat que tenen els cantadors d'inventar-se en pocs segons uns versos que el més segur és que et facin riure.

És trist doncs, que aquest espectacle genuí i divertit no tingui més rellevància. Malgrat tot, és interessant veure com grups musicals que no surten de l'ortodòxia tradicional i coneguts per un públic més ampli introdueixin darrerament en el seu repertori aquestes formes musicals d'una manera modernitzada.